UFO-DEBAT

SUFOI©

ufo-nyt

30. årg. okt.-dec. 1988 Nr. 4

Dansk pilot ser UFO
Kontakt til Plejaderne?
UFO'er i Argentina
Julemand med lysets hastighed

Abonnement 147 kr. årligt • Løssalg 39 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 1 udkommer medio marts 1989

Deadline for stof til nr. 1 er 1. jan.

ufo-nyt

30. årg. okt.-dec. 1988 Nr. 4

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDEN:
Rumskib fra Plejaderne?
Læs artiklen side 6, der behandler schweizeren Eduard Meier's kontakter med rumvæsener.
Foto: Eduard Meier.

INDHOLD: SIDE

Leder: UFO-NYT bliver større	3
Observationer: Danmark	4
Afsløring: Kontakt til Plejaderne?	6
Astronomi & Rumfart: Menneskets fremtid i rummet	10
Nærobservation: Australsk familie forfulgt af UFO, 2. del	12
Aktiviteter: UFO'er i Århus	16
Observationer: UFO'er i Argentina	17
UFO-teorier: Vi er ikke alene	18
SUFOIs Repræsentantskabsmøde	19
Notitser: Kort fortalt	20
Kæmpeøgler dræbt af storvildtjægere fra Mars!	24

SUFOI reg.nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 157,- for 1989 til giro 91177 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,- (ialt kr. 207,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

COPYRIGHT:
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 14 70 97.
Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 06 22 59 20.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 94 11 69.
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 09 21 39 46. Fax: 09 21 39 45.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Projektmedarbejder: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder. 06 54 21 21.
SUFOIs Ekspedition: Lilian Micheelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Regnskabsafdeling: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 01 71 96 64.
Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 64 44 69.
Repræsentanter på Sjælland:
Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 02 24 17 02.
Arne S. Petersen, Nykær 34, 4.th., 2605 Brøndby. 01 75 27 12.
Birgitte-Maj Hedvard, Butterup Byvej 7, 4420 Regstrup. 03 47 19 48.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 09 21 39 46. Fax: 09 21 39 45.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 17 85 39.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 06 99 92 39.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
Peter Nørgaard, Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 06 80 13 15.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 06 28 38 71.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

UFO-NYT bliver større

Af Kim Møller Hansen.

Ved årsskiftet er der tradition for, at man gør »regnskabet« op: Hvordan er 1988 gået? Og hvad vil 1989 bringe?

SUFOIs oplysningsvirksomhed har fungeret fint i det forløbne år. Bl.a. har nye medlemmer i repræsentantskabet og det voksende antal lokalgrupper gjort en stor indsats for, at offentligheden får seriøs information om ufo-fænomenerne.

Antallet af indberetninger har været beskedent, men det har haft den positive virkning, at vi har haft mere tid til at efterforske de enkelte sager. Og et par af dem ser endda meget interessante ud!

Den spændende *video-optagelse* fra Lyngby, omtalt i UFO-NYT 3/1988, er fortsat under efterforskning. Der foreligger et omfattende materiale fra flere undersøgelser på observationsstedet, og disse oplysninger sammenstilles inden den endelige analyse. Foreløbig tyder meget på, at kameraets autofokus ikke har været i stand til at stille skarpt på lyset under hele optagelsen. Dette og andre forhold komplicerer en grundig analyse af video-optagelsen. Analyserne skønnes at vare nogle måneder. En detaljeret beskrivelse af observationen, optagelsen og SUFOIs undersøgelser vil blive offentliggjort i næste nummer af UFO-NYT.

Mange læsere har hjulpet til med at gøre UFO-NYT kendt – og skaffet adskillige nye læsere. Tak for hjælpen og velkommen til de nye læsere!

SUFOIs sekretariat modtager gerne henvendelser fra læsere, som kan bruge pjecer m.m. til at give venner og bekendte eller lægge på det lokale bibliotek. Sekretariatet har nummer *02 24 17 02*. Uden for ekspeditionstiden (kl. 18–23) kan man indtale sin besked på telefonsvareren. Husk at opgive navn, adresse og telefonnummer.

I dette nummer kan vi kort redegøre for en ny, spændende dansk observation gjort fra et privatfly – en sag som vi også vender tilbage til.

Peter Nørgaard redegør om udviklingen i den australske sag, som fik stor pressedækning tidligere på året. Den seneste efterforskning tyder på, at medierne har givet sagen »en ekstra spand kul«.

En gang imellem dukker der i den mere kulørte, danske ugebladspresse ufo-historier op. De bringes som regel uden større kendskab til emnet og bliver en del af folks bevidsthed om ufoer. Ole Henningsen ser i dette nummer nærmere på en af disse fantastiske sager.

UFO-NYTs redaktion arbejder hele tiden på at gøre bladet bedre både indholdsmæssigt og udstyrsmæssigt. Dette nummer er trykt på dansk genbrugspapir. Ved fremstillingen af glittet (blankt) papir bruges en masse kraftigt forurenende kemikalier. Produktionsudgifterne bliver ikke væsentligt mindre af at bruge genbrugspapir, men ved at bruge denne type papir bidrager vi ganske beskedent til at mindske forureningen af naturen. Desuden skulle det nye papir gøre bladet mere læsevenligt. Vi håber, at læserne synes det samme.

Redaktionen følger nøje ufo-debatten i udlandet. Et af de varmeste emner netop nu er hele problematikken omkring påståede bortførelser. Det er et af de emner, som vi vil tage op i *UFO-NYT årgang 1989.*

Redaktionen er også i fuld gang med større artikler om de »hemmelige« CIA-ufo-dokumenter og om store, cirkulære aftryk i engelske kornmarker. Det er en sag, som har bragt sindene i kog blandt ufologer i England.

Det er snart jul, og så er der også tradition for, at man giver gaver. Vi vil også gerne give læserne en helt speciel julegave: *UFO-NYT nr. 1, 1989, bliver udvidet med 8 sider til i alt 32 sider!* Glæd dig til dette nummer med masser af læsestof.

Vi ønsker alle læsere og annoncører en glædelig jul – og på gensyn i marts 1989! □

OBSERVATIONER
DANMARK

Af Torben Birkeholm.

Tredje kvartal af 1988 bød ikke på særligt mange observationer, og det svarer til det antal henvendelser, som SUFOI har fået i en lang periode.
Flere af observationerne fortjener opmærksomhed, og observatørernes geografiske placering kan ses på listen og kortet over Danmark.

Ildkugle over Himmerland

Den 24. april stod en 63-årig og fiskede i Lindenborg Å ved Storvorde i Himmerland. Det var klart, vindstille og tørvejr, og observatøren lagde mærke til en stjerne, der spejlede sig i vandet.

Kl. 22.45 sås pludselig en rund »ildkugle« på vandoverfladens spejl og da observatøren kiggede op, var »ildkuglen« lige over, hvor den stod stille et øjeblik og så langsomt og lydløst bevægede sig mod NØ. Da den røde »ildkugle« kom ud i horisonten, skiftede den farve til gul og fik en hale efter sig. Lysfænomenet forsvandt langsomt og kunne ses i alt 4 minutter.

Klodernes Kamp skræmmer igen!

Søndag den 30. oktober 1938 kl. 20.00 præsenterede Orson Welles sit hørespil »Klodernes Kamp« om en invasion fra Mars. Hørespillet skabte panik. Det kan vi måske grine af i dag; men historien har gentaget sig - endnu en gang - 50 år efter i Danmark.
Søndag den 30. oktober 1988 bragte Danmarks Radios P3 uddrag af historien. Radioavisens oplæser Ole Aabye bragte »nyheden« om rum-invasionen. Og straks var der telefonstorm. Over 125 mennesker ville høre, om det var alvor, og den rigtige radioavis måtte senere på dagen fortælle lytterne, at det var ren opdigt. Tænk, hvis vi en dag fik rigtig besøg fra rummet... sikken et kaos!

Læs mere om Klodernes Kamp i UFO-NYT nr. 1/1986.

/kmh

Tre observationer i dagslys

Den 23. maj er der nævnt hele tre observationer i dagslys, alle midt på eftermiddagen. Der er tale om en observation fra Søborg og én fra Vanløse, der begge fortsat undersøges.

I det tredje tilfælde foregik det i Fredericia, hvor fire voksne og to børn ved 16-tiden så en sort, cylinderformet genstand i nordlig retning ca. 45 grader over horisonten. Det var letskyet, men mest sol. Den sorte genstand hang stille og lydløst på himlen i en halv times tid og var pludselig væk.

SUFOI vil gerne i forbindelse med andre vidner til denne hændelse.

Sølvfarvet kugle set fra fly

En erfaren pilot og endnu en person startede den 7. juni kl. 10.30 fra Allerød flyveplads i et fire-personers fly (PA 28).

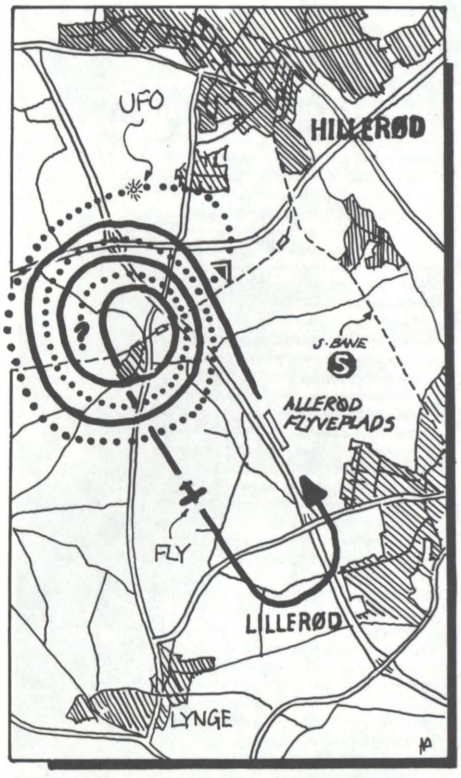
Et par minutter efter start befandt flyet sig i ca. 1.000 fods højde (ca. 300 meter) på vej mod »checkpoint Favrholm« ved kanten af Værløse Kontrolzone (se kortskitsen). Kursen var ca. 350 grader, og kl. 10.32 opdagede personen i højre forsæde, at der passerede noget under dem på tværs. Han troede først, at det var et modelfly (på grund af størrelsen), men farten virkede noget høj (anslået 120 knob). Han gjorde sidemanden opmærksom på fænomenet, og de så, at objektet drejede hen mod dem, steg, og lagde sig ud for højre vinge måske 50 meter borte.

Begge mænd kiggede intenst på objektet, der var en kugle måske 50 cm i diameter. Kuglen holdt samme stilling, uanset om flyet krængede mere eller mindre. Kuglen var sølvfarvet, men skiftede ind imellem til rød og blå. Lyset syntes at komme fra kuglen, og ikke som en refleks fra en anden lyskilde.

Piloten drejede rundt et par gange, og kuglen fulgte med. Flyets fart var ca. 80 knob, så p.g.a. den større radius må kuglens fart have været større.

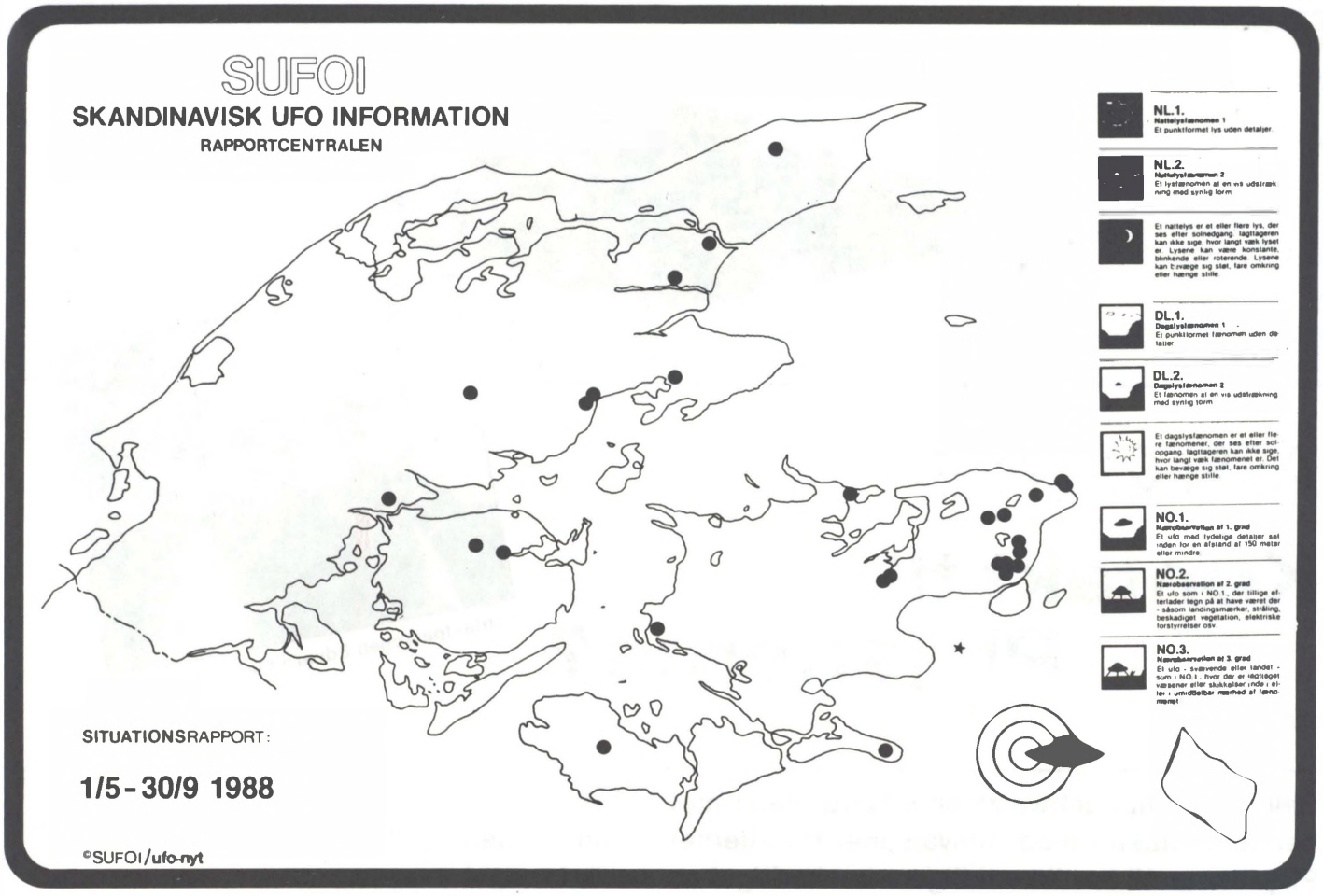
Flyet foretog en række drej i ca. 1.000 fods højde. De varede 1½ til 2 minutter hver. Under det andet drej kontaktede de Værløse over radioen og spurgte, om de havde flyet på deres radar. Det bekræftede de, men de kunne ikke se nogen kugle. Observatøren mener, at den måske var for lille eller blot ikke gav noget ekko.

De to mænd forsøgte ikke at flyve hen imod kuglen, men bestemte sig til at flyve hjem. På vej hjem over Nørre Herlev tabte

de kuglen af syne, da de havde travlt med at forberede landingen.

Denne meget interessante observation fik SUFOI kendskab til nogle uger efter hændelsen, men først i slutningen af september lykkedes det at få en detaljeret beskrivelse fra den ene af observatørerne. Sagen fortjener yderligere undersøgelse, og det vil være meget interessant, hvis folk på jorden har observeret genstanden.

Meteor-lignende fænomener

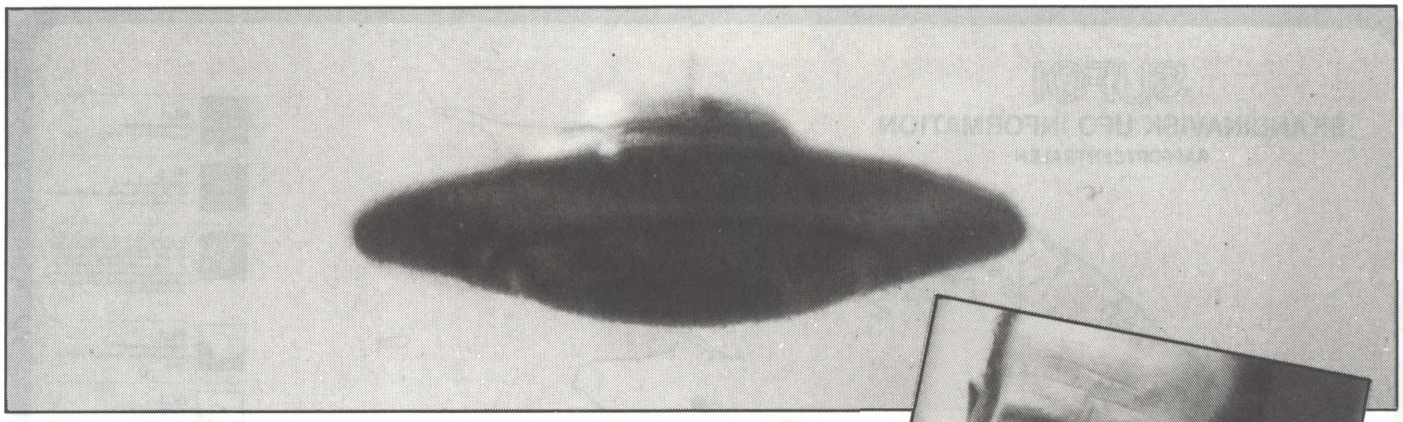
Den 21. august kort efter kl. 01 om natten har observatører fra Nordjylland, Midtjylland og Fyn set meteor-lignende fænomener, som muligvis er ét og samme fænomen. Der er forskelle i tidsangivelser og varighed, men det er ofte sådan, når flere vidner rapporterer uafhængigt af hinanden. Det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at der er tale om adskilte meteor-observationer, men flere ting tyder på det samme fænomen. Kun et større antal vidner vil kunne afgøre sagen. □

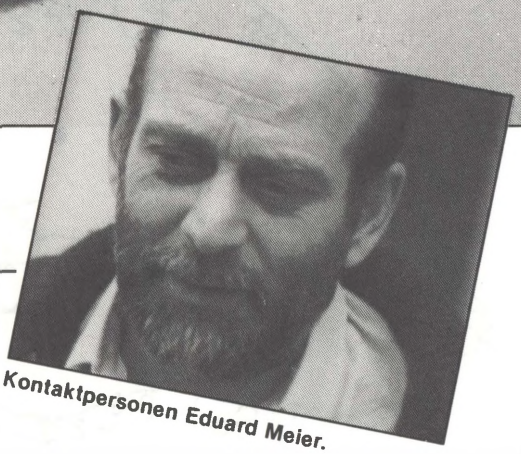
SER De et UFO
kontakt
SUFOIs Alarmcentral
06 - 54 21 21

HAR De set et UFO
kontakt Deres lokale
områdeleder
se side 3

Oversigt over observationer registreret i perioden 1. juli til 30. september 1988

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
?.11.80 eller 81	21.00 DNT	10 min.	4500 Nyk. Sjæll.	2	orangerød	
25.01.88	20.15 DNT	få sek.	9560 Hadsund	1	blåhvid	
22.04.88	22.45 DST	4 min.	9280 Storvorde	1	rød/gul	
06.05.88	mellem23.00 og 24.00 DST	3-4 min.	8000 Århus C	1	rød/grøn/gul	
23.05.88	15.10 DST	30 min.	2860 Søborg	2	hvid/blå/grøn	
23.05.88	15.30 DST	15 min.	2720 Vanløse	1	grøn	
23.05.88	ca. 16.00 DST	ca. 30 min.	7000 Fredericia	6	sort	
07.06.88	10.32 DST	5 min.	Mellem 3330 Gørløse og 3400 Hillerød	2	sølv/rød/blå	
11.06.88	22.48 DST	5 min.	3140 Ålsgårde	2	hvid	
12.06.88	13.45 DST	3-4 min.	3400 Hillerød	3		
14.06.88	22.30 DST	over 5 min.	8410 Rønde	1	messinggul	kond.-stribe
04.07.88	22.30 DST	ca. 10 min.	4791 Borre	5	gul-orange	
09.07.88	02.00 DST	10 min.	4930 Maribo	3	gul	
18.07.88	mellem 00.30 og 02.00 DST	1 time og 30 min.	4000 Roskilde	1	rød/blå	
01.08.88	21.20 DST		8000 Århus C	1	hvidgul	måger
21.08.88	01.03 DST	ca. 2 min.	8600 Silkeborg	1	hvid	meteor
21.08.88	01.05 DST	15-30 sek.	9800 Hjørring	1	ildrød/blålig	meteor
21.08.88	01.10 DST	20 sek.	5462 Morud	1	mathvid	meteor
30.08.88	21.20 DST	5 sek.	5270 Odense N	1	hvid	

Kontaktpersonen Eduard Meier.

AFSLØRING

Kontakt til Plejaderne?

Af Ole Henningsen.

Siden 1975 har schweizeren Eduard Meier hævdet at have løbende kontakter med rumvæsener fra stjernekonstellationen Plejaderne. Vi har ikke tidligere beskæftiget os særligt meget med Eduard Meier, da hans påstande og fotos altid har forekommet ret så fantastiske. I forbindelse med bl.a. ugebladsomtale af denne sag tidligere på året, har flere læsere imidlertid henvendt sig og bedt om yderligere baggrundsoplysninger om denne kontroversielle kontaktperson.

Fotos: SUFOI Fotoarkiv.

Dette foto er taget den 3. august 1975 kl. 17.20 ved Ober-Sadelegg.

Eduard Meier adskiller sig ikke væsentligt fra andre af samme type kontaktpersoner, men han har taget i bunkevis af fantastiske farvebilleder af »flyvende rumskibe« på nært hold.

Men så er formentlig også alt sagt!

Også han stiller op i den kulørte presse med beretninger om sine oplevelser garneret med udtalelser fra såkaldte eksperter samt div. analyser af fotos m.v., der altsammen skal styrke hans udsagn om kontakt til rumvæsenerne.

Den første offentligt kendte kontakt begyndte i januar 1975, hvor Eduard Meier, kaldet Billy, som 39-årig tog sine første fotos af flyvende objekter i nærheden af sit hjem, en forfalden gård ved Hinweel i Schweiz. Han fortalte senere, at et af objekterne var landet i nærheden af ham, og at han havde haft en samtale med en af piloterne, en smuk, ung, lyshåret kvinde i en speciel tætsiddende dragt.

Samtale med en rumkvinde

De talte sammen på tysk. Rumkvinden talte ikke Billy Meiers normale schweizer-tyske accent, men et perfekt tysk, dog med en speciel accent.

Følgende udsnit af den første samtale med rumkvinden Semjase er iflg. Billy Meier gengivet ved hjælp af »et automatisk transmissions apparatur« om bord i rumskibet. Gengivelsen giver læseren en mulighed for selv at danne sig et indtryk af samtalens niveau:

Semjase: *De er et frygtløst menneske.*

Billy Meier: *Jeg kender ikke til frygt og er objektiv.*

S: *Det ved jeg, for vi har studeret Dem i årevis.*

BM: *Udmærket - og hvorfor nu dette?*

S: *Fordi vi ønsker at gøre noget helt klart gennem Dem.*

BM: *Er der ingen andre egnet til dette?*

S: *Naturligvis, men vi har udvalgt Dem, fordi De allerede i mange år har beskæftiget Dem med dette problem og har behandlet det oprigtigt.*

BM: *Tak for blomsterne.*

S: *Ingen årsag, det skyldes deres egne fortjenester.*

BM: *Godt, men hvem er De egentlig, frue?*

S: *Sig bare »du«, så vil jeg gøre det samme.*

BM: *Tak, men hvem er du?*

S: *Jeg hedder Semjase, og jeg kommer fra Plejaderne.*

BM: *Fra Plejaderne?*

S: *Netop.*

BM: *Lidt af en tur må jeg nok sige. Hvordan lader det sig gøre? Måske gennem en slags superrum?*

S: *Du ved ofte mere, end vi kunne ønske os.*

...osv.

Billy Meiers baggrund

Billy Meier fortæller, at han allerede som 5-årig i 1942 havde sin første UFO-oplevelse. Han stod sammen med sin far udenfor deres bopæl, da han så en 250-300 meter stor, metallisk, skiveformet genstand svæve rundt på himlen. Faderen slog det hen med, at det nok var et hemmeligt våben.

Kort efter begyndte Billy at høre mystiske stemmer og se billeder for sit indre, hvorefter han fik kontakt med en gammel mand ved navn SFATH. Denne gamle mand var rummand og blev Billy's åndelige lærer i en længere årrække.

Billy Meier var senere om bord i et rumskib og mødte andre rumvæsener, der dog alle var kvinder. Efter at have studeret jordens befolkning i nogen tid,var man blevet overbevist om, at menneskene var mindre fjendtligt indstillede overfor kvinder. Derfor var der kvindelig besætning om bord.

Som voksen har Billy Meier interesseret sig en del for metafysiske emner, ligesom han lokalt har været involveret i studiegrupper desangående.

Han har i en periode tidligt i tresserne boet i en ashram i Indien, hvor han bl.a. studerede yoga og meditation.

Også under sit ophold i Indien havde Meier kontakt til en rumkvinde, nemlig Asket, der kom fra, hvad hun kaldte DAL universet.

Asket optræder på et af de fotografier, som Meier senere har offentliggjort. Meier forklarer selv, at billedet gerne må offentliggøres, da Asket ikke længere har nogen mission på jorden, som hun derfor har forladt.

Énarmet fotograf?

Eduard Meier har gennem årene ernæret sig og sin familie ved forskelligt arbejde herunder også som truckfører. På et tidspunkt har han dog mistet sin ene arm ved en ulykke.

Meiers foto af Asket, en af rumpiloterne fra Plejaderne.

Siden 1975 er Meier fremkommet med beretninger om den ene kontakt efter den anden med rumvæsener fra Plejaderne, ligesom han har offentliggjort i hundredvis af farvebilleder, der efter hans opgivelser viser en lang række forskelligartede rumskibe. Ofte på ganske nært hoid.

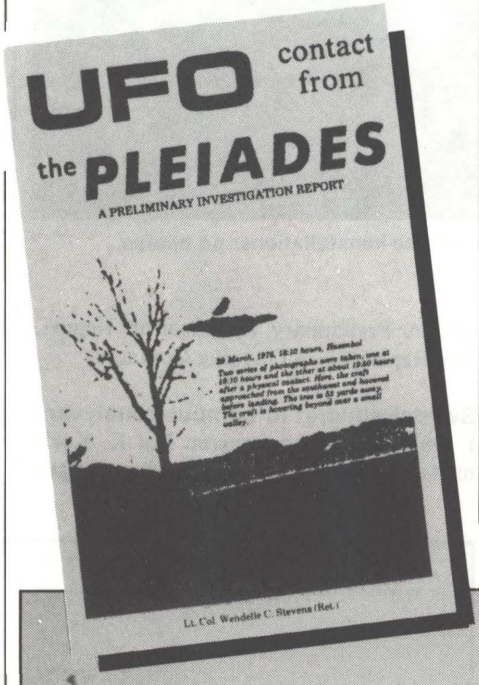
Det er ofte blevet fremhævet af hans mange tilhængere, at det vil være ganske umuligt for ham at lave disse mange billeder som forfalskninger med kun én arm.

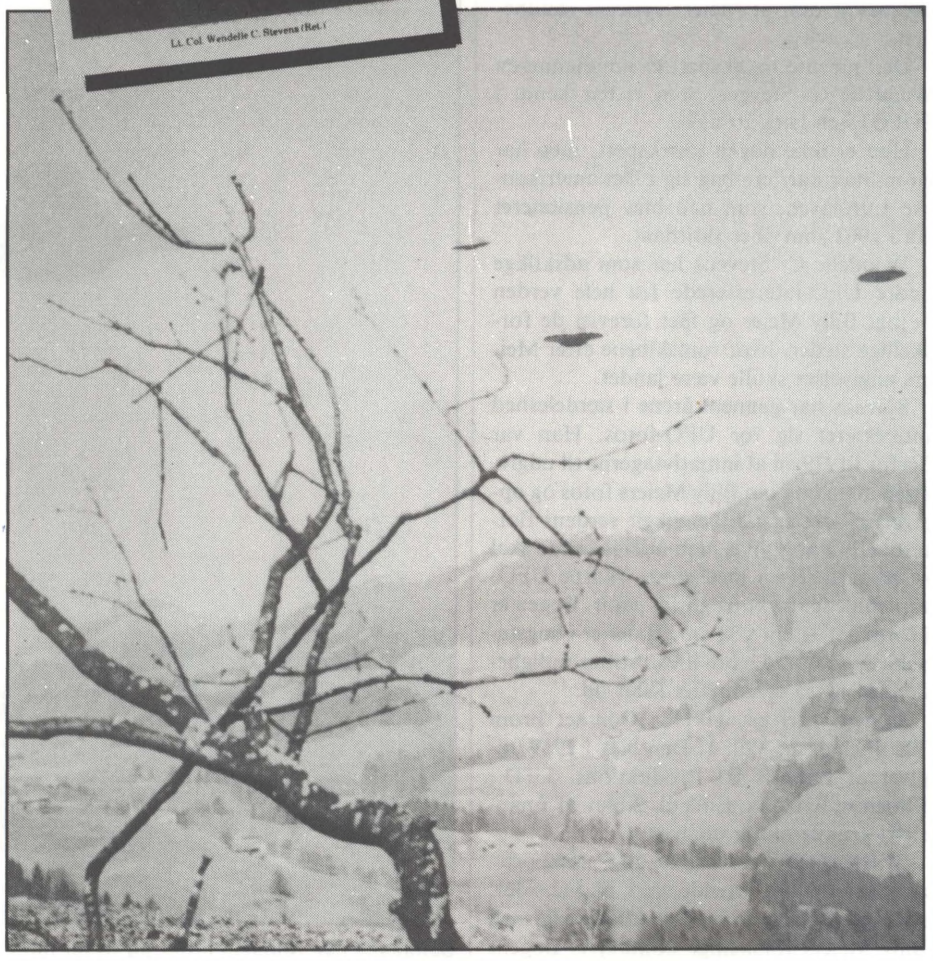
Stjernehoben Plejaderne

Plejaderne eller syvstjernen er en såkaldt åben stjernehob, der kan ses i stjernebilledet Tyren. For det blotte øje ligner Plejaderne en tæt hob af 6-7 halvklare stjerner, medens man med bare f.eks. en almindelig prismekikkert kan se adskilligt flere stjerner i Plejaderne.

Som et kuriosum kan det nævnes, at studier vedr. Plejadernes egenbevægelse i 1846 førte til en af de mærkeligste misforståelser i astronomien. J. H. von Maedler, ansat ved Doppat observatoriet, målte ingen indbyrdes bevægelse mellem gruppens enkelte stjerner og sluttede deraf, at Plejaderne måtte være Universets centrum!

Specielt skulle stjernen Alcyone være det forløsende midtpunkt, og teorien vandt ved

»Rumskibe« af forskellige typer fotograferet den 29. marts 1976.

Plejaderne eller Syvstjernen er en af de kendte stjerne-konstellationer på himlen.

sin enkelthed hurtig stor popularitet. Teorien blev dog automatisk underkendt, da man få årtier senere opdagede galaksernes struktur.

Fotos undersøgt af topekspert?

I Ude og Hjemmet nr. 2/1988 nævnes det i en artikel om Billy Meier og hans oplevelser, at en af luftfartens topeksperter er overbevist om, at Meier fortæller sandheden.

Den nævnte topekspert er amerikaneren Wendelle C. Stevens, som vi har kendt i SUFOI i en lang årrække.

Han er ikke nogen topekspert, men har en militær karriere bag sig i Det amerikanske Luftvåven, som han blev pensioneret fra i 1963 som oberstløjtnant.

Wendelle C. Stevens har som adskillige andre UFO-interesserede fra hele verden besøgt Billy Meier og fået forevist de forskellige steder, hvor rumskibene efter Meiers angivelser skulle være landet.

Stevens har gennem årene i særdeleshed interesseret sig for UFO-fotos. Han var derfor i 1979 en af initiativtagerne til udgivelsen af en bog om Billy Meiers fotos og oplevelser. Det er ganske enkelt verdens flotteste UFO-bog, hvis man udelukkende skal se på udførelsen med store, skarpe UFO-farvebilleder trykt på glittet papir. Bogen er i formatet 31 cm x 31 cm, så der er i bogstaveligste forstand store illustrationsmuligheder, der også er udnyttet fuldt ud.

Bogens titel er »UFO... Contact From The Pleiades«, Vol. 1. Den blev i 1979 udgivet af Genesis III Produktions, LTD., Phoenix, Arizona. En Vol. 2 blev af finansielle grunde aldrig udgivet.

Wendelle C. Stevens har dog i 1982 privat udgivet et omfattende værk på 542 sider, som meget detaljeret beskæftiger sig med Billy Meiers forskellige kontakter. Bogens titel er »UFO... Contact From The Pleiades. A Preliminary Investigation Report. The Report of an Ongoing Contact«.

Svindel afsløret af computeranalyser

I 1981 udgav amerikaneren Kal K. Korff med assistance fra William L. Moore bogen »The Meier Incident - The Most Infamous Hoax In Ufology!«

I denne bog har Korff gengivet nogle af de computeranalyser, som bl.a. organisationen Ground Saucer Watch fra USA har foretaget af Meiers fotos.

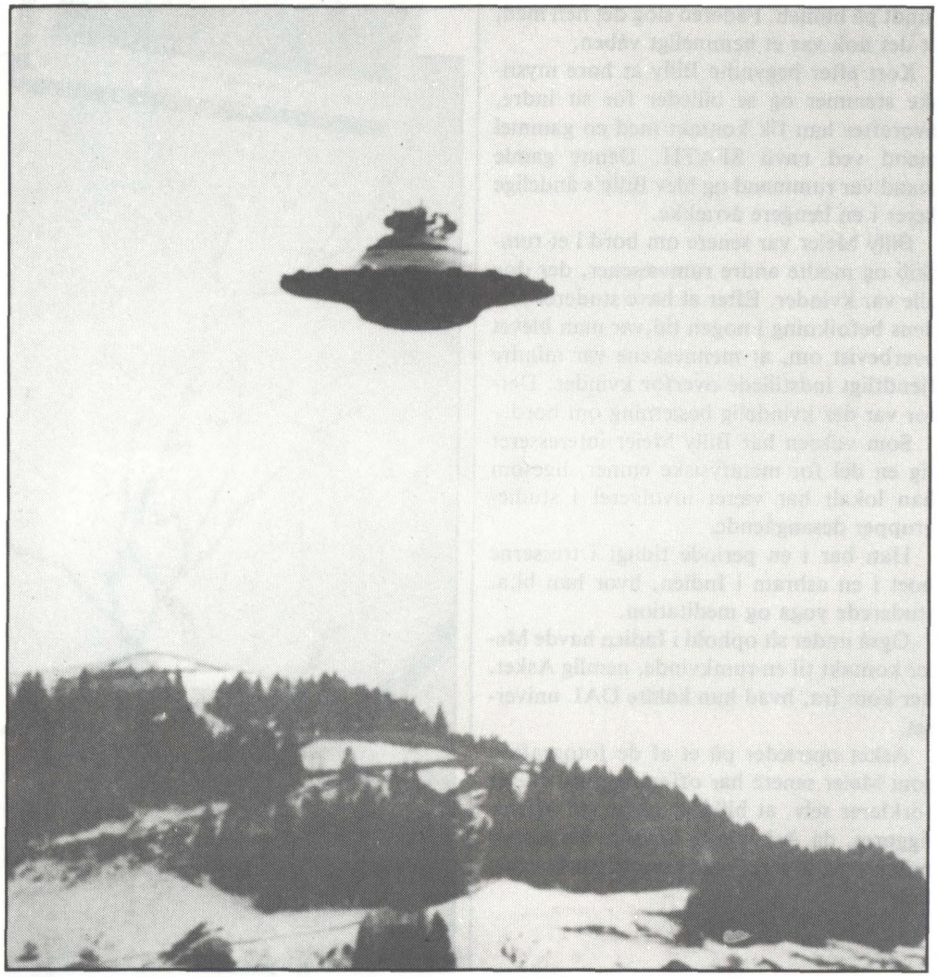
Og GSW er ikke i tvivl: Meiers fotos er svindel. Nemlig små modeller, der er ophængt i en snor. Snoren er nemlig blevet synlig via computeranalysen.

Træet der forsvandt

Amerikaneren Colman VonKeviczky fra ICUFON har også været hos Billy Meier for at undersøge visse ting.

En større serie af Meiers billeder viser, hvorledes et rumskib flyver rundt om et træ. Colman Vonkeviczky opdagede, at der overhovedet ikke var noget træ på det sted, hvor tildragelsen angiveligt skulle have fundet sted. Og der var heller intet spor af, at der engang skulle have stået et træ. En nærmere analyse af bevægelserne af de skyer, der kan ses på denne serie af billeder, viser endvidere, at billederne ikke kan være taget i løbet af nogle få sekunder, som hævdet af Billy Meier.

Snarere er der tale om en vel iscenesat optagelse, hvor billederne viser en lille »rumskibsmodel«, der ophængt i en snor »svæver« rundt om en lille busk eller et lille træ f.eks. anbragt i en urtepotte!

Semjases nye rumskib letter og flyver mod Mt. Auruti den 29. marts 1976. Ifølge Meier er fartøjet 7 meter i diameter og har en besætning på tre.

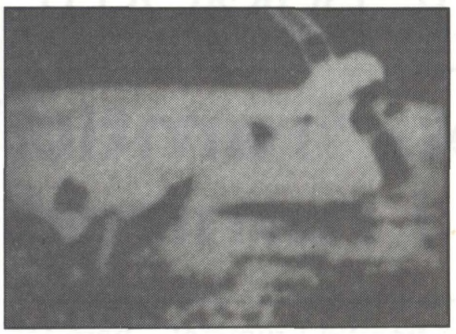
Andre mystiske optagelser

Hvis vi vender os fra selve UFO-optagelserne og til nogle af de øvrige billeder, som gennem årene er blevet offentliggjort, er der nogle helt specielle imellem.

Et af de mere kontroversielle fotos forestiller iflg. Meier såmænd Guds øje. Hverken mere eller mindre! Meier hævder at have fotograferet dette øje i midten af DAL universet.

Men astronomer kender billedet i forvejen. Det drejer sig nemlig om Ringtågen i stjernebilledet Lyren. Billedet er blot lidt ude af fokus, hvilket er almindeligt for visse af Meiers billeder.

Øverst Eduard Meiers foto og nederst NASAs tegnefilm af Apollo-Soyuz sammenkoblingen. Trods den dårlige billedkvalitet kan man se, at de to billeder har forbavsende ligheder. Det ægte soyuz-rumskib havde helt udfoldede solpaneler. Foto: ICUFON Inc.

Optagelse fra rummet?

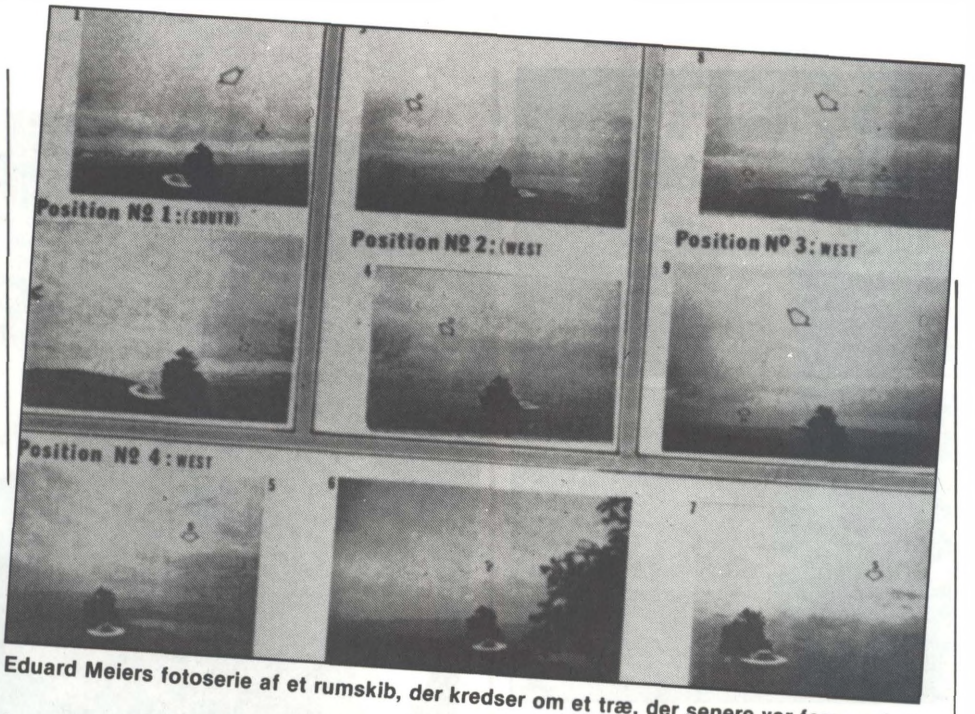
Naturligvis var Billy Meier på pletten, da amerikanerne og russerne sammenkoblede deres rumskibe Apollo og Soyus for år tilbage.

Desværre for Meier viser hans billede af sammenkoblingen ikke de rigtige rumskibe. Billedet stammer uden tvivl fra en tegnefilm, som blev vist på mange TV-stationer verden over. Filmen var fabrikeret af NASA og skulle illustrere sammenkoblingen.

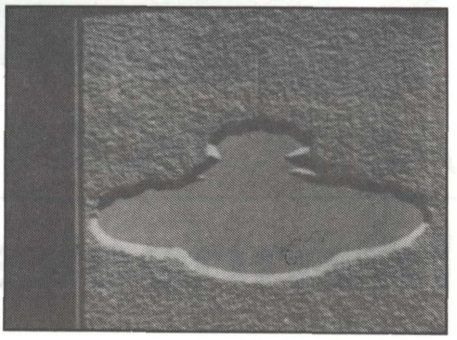
Når dette kan siges med sikkerhed, skyldes det, at solpanelerne på det rigtige Soyuz rumskib var lige, medens panelerne på tegnefilmen ikke var helt udfoldede.

Meier havde heller ikke særligt held, da han offentliggjorde en tegning af indgangen til DAL universet. Iflg. Meiers oplysninger er indgangens diameter 75-80 kilometer og længden er 1,3 millioner kilometer.

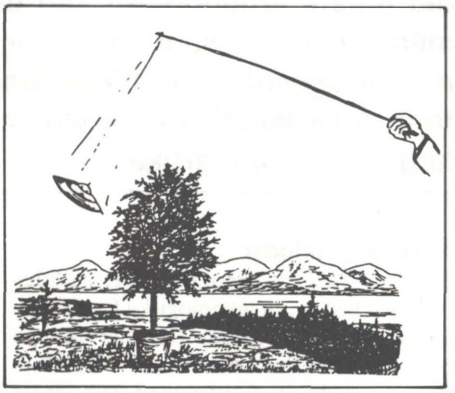
Denne tegning har man imidlertid også set før. Der er nemlig tale om en illustrati-

Eduard Meiers fotoserie af et rumskib, der kredser om et træ, der senere var forsvundet!

GSWs computeranalyse afslører, at Semjases rumskib er en model ophængt i en snor. Snoren ses som en lodret linie lige over »kabinen«. Foto: GSW.

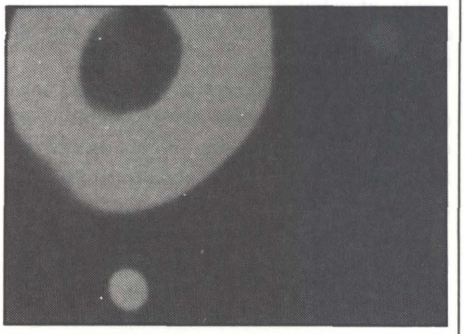
Således forestiller en tysk tegner sig, at Meiers billeder er lavet.

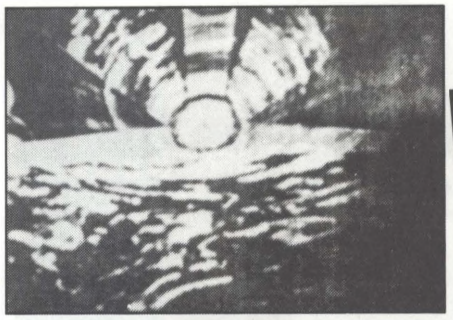
Ringtågen i Lyren set gennem et astronomisk teleskop.

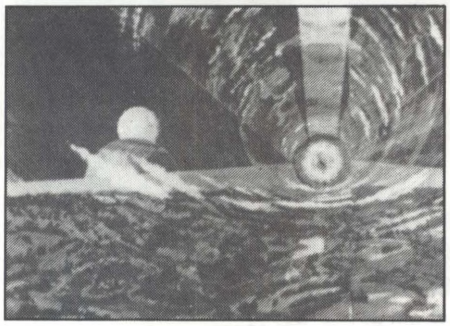

Ufo-forskeren Hans Jacob peger på det sted, hvor træet burde have stået. Foto: ICUFON Inc.

Eduard Meiers foto af »Guds øje«. Det er blot en uskarp gengivelse af Ringtågen i stjernebilledet Lyren. Foto: ICUFON Inc.

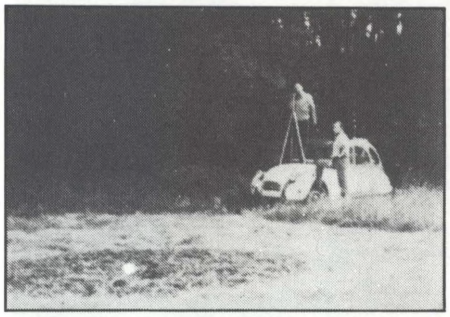

Øverst Meiers tegning af DAL universets indgang. Nederst ses Dr. Gerard O'Neills illustration af, hvordan en fremtidig rumkoloni kunne se ud. Der er ingen tvivl om, hvorfra Meier har hentet sin »inspiration«.

Tegning: ICUFON inc.

on, som blev kendt, da Dr. Gerard O'Neill udgav en bog, hvori han beskrev, hvorledes han og NASA mente, at en fremtidig rumkoloni ville tage sig ud.

Illustrationen har været offentliggjort mange steder, men bl.a. også i Smithsonian Magazine, februar 1976.

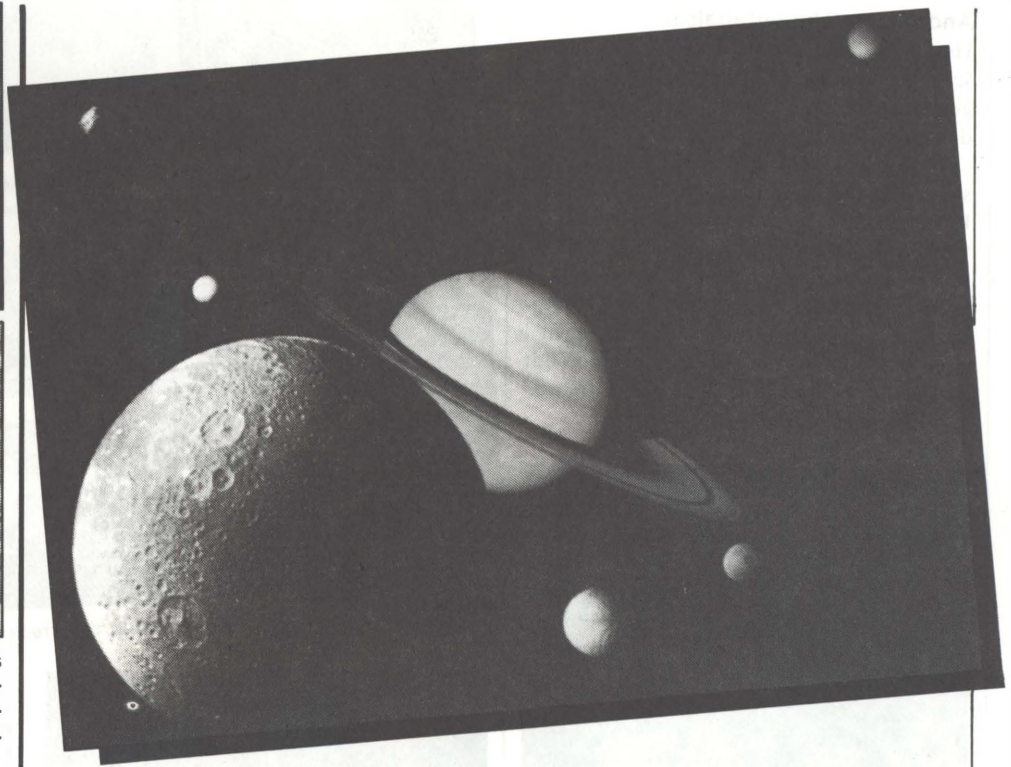
Meier ved et af de mange påståede landingssteder.

Læsere med et dybere kendskab til Billy Meiers kontaktberetninger vil måske indvende, at denne gennemgang af sagen er for ensidig og ikke yder Meier fuld retfærdighed.

Jeg skal da også være den første til at erkende, at sagen efterhånden er så omfattende og kompliceret, at det ikke er muligt at medtage alle aspekter på denne plads.

Men der er fremkommet så mange ting, der direkte kan bevises at være svindel, at det må være begrænset, hvilke ressourcer man sætter ind for at gå dybere til bunds i sagen.

De bøger, jeg har nævnt i artiklen, er alle udsolgt, men der er i 1987 udkommet en pocketbog, (Gary Kinder: Light Years. The Best-Documented UFO Case Ever, Penguin Books), der stadig kan fås, såfremt læsere skulle være yderligere interesseret i Billy Meier og hans Plejade-kontakter. □

ASTRONOMI & RUMFART

Menneskets fremtid i rummet

Ved Kim Møller Hansen.

Hvordan bliver menneskehedens fremtid i rummet - bare for det næste århundrede? Det er selvfølgelig svært at spå om, men en interessant undersøgelse giver os et fingerpeg. 15 rumfartseksperter er blevet bedt om at tage stilling til 11 centrale spørgsmål. Resultatet af deres fremtidsvisioner fremlægges i denne artikel.

Anvendte metoder

En af de mest anvendte metoder, og uden tvivl den bedste, til teknologiske forudsigelser, er Delphi-metoden. Den har fået sit navn efter det berømte orakel i Apollons tempel i antikkens Grækenland. Det var ikke blot i private anliggender, at oraklet blev spurgt til råds, men også i statsanliggender. Dets udtalelser bragte ofte ændringer i den nationale politik. Det blev også spurgt til råds, hver gang en koloni skulle opbygges.

I 1960'erne udviklede Theodore Gordon og Olaf Helmer, der begge arbejder for Rand Corporation i USA, Delphi-metoden, hvor der i vid udstrækning bruges spørgeskemaer. Det input, der bruges ved Delphi-metoden, er subjektivt, og metoden må derfor kun anvendes indenfor områder, hvor det ikke er muligt at skaffe objektive data. Dette er grunden til, at metoden er meget nyttig ved forudsigelse og planlægning af længere perioder, og netop af denne grund valgtes det at anvende denne metode.

Delphi er en metode, hvorpå man ved hjælp af spørgeskemaer og kontrolleret feedback kan opnå både en vis struktureret, anonym, gensidig påvirkning mellem eksperterne og en udligning eller reduktion af de fejl og mangler, der ofte opstår ved at mødes ansigt til ansigt. En række spørgsmål eller 'udtalelser om fremtidige begivenheder' sættes i omløb blandt eksperter, der så bliver bedt om at komme med deres personlige forudsigelser. Svarene analyseres og returneres til eksperterne, der så bliver bedt om at begrunde deres forudsigelser.

Spørgeskemaets senere vandring tilvejebringer et kommunikationsmiddel og tillader derfor, at der kan fremlægges flere oplysninger, der så fører til en modifikation af de oprindelige forudsigelser.

Undersøgelsen

Undersøgelsen bestod af en fire-omganges Delphi med følgende handlingsforløb:

Trin 1

Spørgeskemaerne blev sendt til deltagerne, der blev bedt om at give deres vurdering af, hvilke årstal de mente, der var 90% sikkerhed for, at en række ikke forbundne begivenheder ville finde sted.

Trin 2

Spørgeskemaerne blev sendt ud igen med et middelårstal og et interkvartil område (IQR: et interval, der består af de 50% besvarelser, der ligger omkring middelårstallet) for hver af begivenhederne. Deltagerne blev bedt om at tage deres tidligere besvarelser op til fornyet overvejelse og revidere dem, hvis ønsket. Hvis det nye svar lå uden for IQR, blev deltageren bedt om at begrunde, hvorfor svaret skulle ligge så meget højere eller lavere end gruppens flertal.

Trin 3

Spørgeskemaerne blev sendt ud for tredie gang med revideret middelårstal og IQR for hver begivenhed sammen med et kortfattet sammendrag af de begrundelser, der drejede sig om årstal uden for IQR området. Deltagerne blev bedt om at revidere deres vurderinger efter at have taget disse argumenter til efterretning. Hvis svaret stadig lå uden for IQR, blev deltageren bedt om at forklare, hvorfor han ikke lod sig påvirke af argumenterne.

Trin 4

Spørgeskemaerne blev nu sendt ud for fjerde gang med revideret middelårstal og IQR område for hver begivenhed sammen med en kritik af argumenterne fra trin 3. Deltagerne blev bedt om at give deres afsluttende vurdering.

Undersøgelsen kan selvfølgelig udvides til at omfatte mere end fire runder, men i praksis har det vist sig, at ændringerne i forudsigelserne efter fjerde runde ikke har den store betydning.

Deltagerne i denne Delphi-undersøgelse var: R. A. Buckland (England), R. L. Forward (USA), T. J. Grant (England), S. B. Kramer (USA), A.T. Lawton (England), I. G. MacKinlay (England), G. L. Matloff (USA), M.A.G. Michaud (USA), P. M. Molton (USA), J. A. Parfitt (England), R. C. Parkinson (England), G. R. Richards (England), K. J. Rooney (England), G. M. Webb (England) og D. P. Whitmire (USA).

Resultaterne

Delphi-undersøgelsens afsluttende spørgsmål blev udsendt i den form, der er vist i det følgende. Undersøgelsens middelårstal og interkvartile område er også vist.

1. **Første bemandede mission til Jupiter systemet.**
   Middelårstal: 2029
   IQR: 2024-2037

Andromedagalaksen (M31). Afstand 2 mill. lysår, diameter 50.000 lysår. På billedet ses også de elliptiske galakser M32 og NGC 205.
Foto: Brorfelde.

2. **Første bemandede mission til Solsystemets udkant (Neptun/Pluto).**
   Middelårstal: 2058
   IQR: 2045-2070

3. **Større grupper (på over 1.000) lever i rummet (inklusive Månen).**
   Middelårstal: 2024
   IQR: 2020-2030

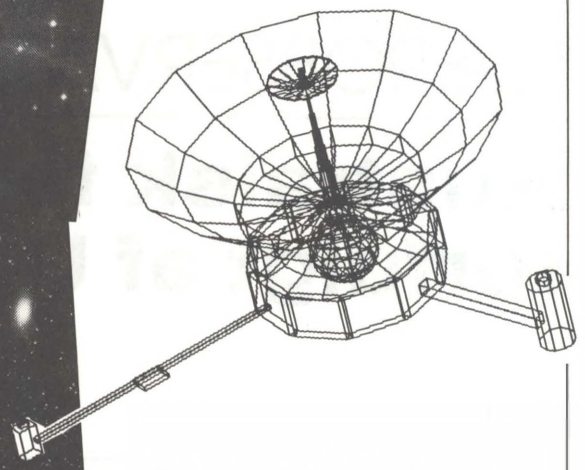
4. **Omfattende brug af Solsystemets naturlige ressourcer, eksklusive materiale fra Månen.**
   Middelårstal: 2040
   IQR: 2030-2050

5. **Hurtig og driftsikker transport inden for Solsystemet.**
   (Flere af deltagerne spurgte om betydningen af »hurtig«, og den følgende definition blev »mellem Concorde og Cutty Sark«)
   Middelårstal: 2040
   IQR: 2030-2050

6. **Opdagelse af en planet i et andet solsystem.**
   Middelårstal: 1992
   IQR: 1990-1995

7. **Første ubemandede interstellare sonde opsendes fra Solsystemet.**
   Middelårstal: 2054
   IQR: 2045-2060

Hestehovedtågen i stjernebilledet Orion.
Foto: SUFOI Fotoarkiv.

8. **Første bemandede interstellare sonde opsendes fra Solsystemet.**
   Middelårstal: 2140
   IQR: 2130-2200

9. **Kolonisering af en planet i et andet solsystem udført af en mission opsendt fra Solsystemet.**
   Middelårstal: 2260
   IQR: 2210-2320

10. **Udvikling af en kunstig intelligens, der har samme stade som menneskets.**
    Middelårstal: 2058
    IQR: 2020-2071
    Tre svarede: »aldrig«.

11. **Kontakt med udenjordisk intelligens (ikke nødvendigvis kommunikation)**
    Middelårstal: 2066
    IQR: 2050-2100
    To svarede: »aldrig«.

* * *

Andre undersøgelser og spådomme om menneskets fremtid i rummet har været mere optimistiske, men det er nok værd at huske på, at ingen af metoderne til forudsigelse af mulige fremtidige begivenheder er fuldkomne. Man bør skrive sig de ord, astronomen og poeten Omar Khayyan skrev, bag øret:

Op gennem Jordens centrum og gennem
den syvende port
jeg steg, og på Saturns Trone jeg
kunne sidde.
På vejen op, jeg løste mange gåder om
småt og stort,
men ikke den allerstørste, om hvilken
skæbne mennesket må lide.

□

Kilde: Spaceflight, vol. 26, februar 1984, oversat af Flemming Rasmussen.

NÆROBSERVATION

Australsk familie forfulgt af UFO, 2. del

Ved Peter Nørgård.

Her følger 2. afsnit om den australske ufo-observation fra den 20. januar i år, hvor familien Knowles tilsyneladende havde en dramatisk nærobservation af 2. grad.

Læs i denne artikel bl.a. om:

- ***de tekniske undersøgelser af bilen og støvlaget samt***
- ***et interview med en lastbilchauffør, som var i området.***

Resumé

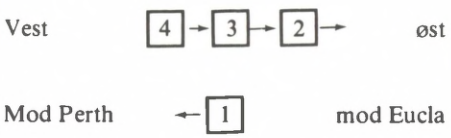
Den 20. januar 1988 kørte fru Fay Knowles og hendes tre voksne sønner fra Perth i det vestlige Australien til Melbourne i det østlige Australien. Klokken var henad 04.00, og familien befandt sig ca. 40 km vest for byen Mundrabilla, da de så et lys komme hen imod dem. Først var lyset foran dem, snart bag ved dem. Sean, der var chauffør, vendte bilen to gange, enten for at undslippe el. for at forfølge lyset. Senere måtte han undvige over i den modsatte vejbane, hvor bilen nær ramte en modkørende bil med campingvogn.

Herefter skete bl.a. følgende: Fru Knowles kunne mærke en »klæbrig substans« på indersiden af taget, og en grå/sort tåge bølgede ind i bilen. De troede, at objektet landede på taget af bilen og løftede den op og dumpede den ned igen, hvorved højre fordæk eksploderede.

Lyden af deres stemmer skiftede i toneleje og lød som i nedsat tempo. De hørte en summende lyd, og luften lugtede som et »forrådnet lig«. Sean var på et tidspunkt besvimet, og alle i bilen blev hysteriske og råbte og græd.

Sean stoppede bilen, og de forlod den alle for at gemme sig i noget krat ved vejsiden. Objektet cirklede omkring bilen og forsvandt derefter. De skiftede hurtigt hjul og fortsatte til Mundrabilla. Nogle prøver af den omtalte »sod eller aske«, som blev fundet på og i bilen, blev opsamlet af en af politiets teknikere, der tilfældigvis var på politistationen i Ceduna i anden anledning.

Involverede biler og vidner

I alt fire biler var involveret i hændelsen. De tre af bilerne kørte østpå mod Mundrabilla og den 4. mod vest i retning af Perth. Disse fire køretøjer var fordelt over en strækning på mellem 10 og 15 km.

Bil nr. 1 var den modkørende bil med campingvogn, som Sean var tæt på at kollidere med, da han foretog en undvigemanøvre for ikke at ramme det lysende objekt. Trods efterlysninger i de lokale aviser er det ikke lykkedes at opspore føreren af bil nr. 1. Det ville ellers nok være interessant at høre en kommentar fra denne person.

Bil nr. 2 var en lastbil, ført af den 57-årige Graham Henley fra Forest Hill i Victoria. Han befandt sig 10-15 km foran familien Knowles' bil. Graham Henley har ikke reageret på flere henvendelser og opfordringer til at lade sig interviewe.

Bil nr. 3 var familien Knowles' Ford Telstar. Bil nr. 4 var en lastbil ejet af en vis »Porky« De Jong, som dog sad på passagersædet. Lastbilen blev på daværende tidspunkt ført af en veninde, Anne. Afstanden op til familien Knowles' bil kan ikke fastslås med sikkerhed.

Interview med lastbilchaufførerne

Hr. »Porky« De Jong og hans veninde Anne blev interviewet både den 19. og den 23. februar 1988. De fortalte, at de var på vej fra Perth til Adelaide, da de ca. 40 km vest for Mundrabilla så to personer, som stod i vejkanten og vinkede ad dem. De kørte ca. 95-100 km/t. Det var en klar nat, og månen var ikke fremme. 150 m længere fremme så de en bil holde i højre side af vejen. Klokken var mellem 04.00 og 04.30 lokal tid. De stoppede ikke op, men fortsatte deres kørsel. Lidt senere blev de overhalet af en bil med slukkede lygter.

Da de ankom til Mundrabilla omkring kl. 04.45, så de en gruppe mennesker stå rundt om en bil og tale med en anden lastbilchauffør (den førnævnte Graham Henley). Det blev nu klart for De Jong og Anne, at det var familien Knowles, som de også havde set stå i vejsiden. Det var også deres Ford Telstar, der havde overhalet dem med slukkede lygter. De Jong fortalte, at fruen virkede hysterisk, og at drengene var forvirrede. Den ene var helt hvid i ansigtet. Fru Knowles havde et rødt mærke på håndryggen af sin venstre hånd, og hun gentog flere gange, »at nogen måtte gøre noget, inden nogen kom til skade.«

Familien Knowles fortalte om deres nærkontakt med ufoet. På et spørgsmål om, hvilken lyd de havde hørt, svarede de, at det var en slags »snurrende« lyd og ikke som rotorlyden fra en helikopter. De to lastbilchauffører tilbød familien at køre med dem tilbage til åstedet, men familien afslog. Graham Henley fortalte De Jong, at han havde set et usædvanligt lys i sit ene bakspejl.

Henley og De Jong undersøgte familien Knowles' bil. De fandt ikke noget usædvanligt i hjulkassen ved det punkterede dæk, og heller ikke spor af en særlig sort aske eller støv, hverken på eller i bilen, undtagen almindeligt vejstøv. De bemærkede de fire mærker i tagets fire hjørner. De beskrev mærkerne, som om nogen havde slået et knytnæveslag ned i taget. Der var også en lugt som af brændt »bakelit«.

Da familien Knowles var færdig med deres beretning, besluttede Henley, De Jong og Anne, at de ville køre tilbage ad landevejen og se nærmere på stedet for hændelsen. De lånte en vogn ved landevejskroen og kørte langsomt tilbage ad landevejen.

De kendte området godt i forvejen, og på trods heraf fandt de ikke noget spor af brændt gummi på asfalten (som kunne antyde, at et bildæk var eksploderet). De fandt heller ikke en donkraft eller håndtaget dertil, hvilket familien Knowles havde fortalt, at de havde glemt, da de skiftede hjul. De fandt dog stedet, hvor De Jong og Anne havde set en bil holde i vejsiden, idet de fandt et bremsespor på 15-20 m. Det var formentlig opstået ved en hård opbremsning, umiddelbart før familien forlod bilen og gemte sig i noget krat. Dér, hvor bremsesporene stoppede, var der fire sæt fodspor i sandet, som om nogen havde løbet fra vejsiden hen til noget buskads. Der var også *aftryk* fra en donkraft. (Det blev sene-

re i en avisartikel fastslået, at donkraften var blevet opsamlet af politiet).

De Jong og Anne talte senere med familien Knowles, da de mødtes i byen Wudinna, øst for byen Ceduna. De Jong gav endvidere et kort interview i Adelaide til TV-stationen Channel 9.

Politiets rapport

Der er tale om en officiel rapport udfærdiget af politiassistent Trebilcock fra Port Lincoln politistationens tekniske afdeling.

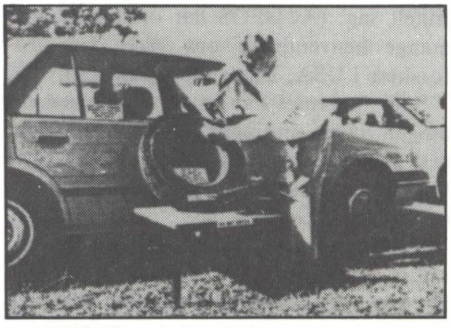
Han fortæller: »*Omkring kl. 13.00 onsdag den 20. januar 1988 blev jeg kontaktet af to mænd, Sean Knowles og broderen Patrick. Jeg befandt mig da midlertidigt på politistationen i byen Ceduna.*

De fortalte om et kraftigt, hvidt-lysende objekt, ca. 15-18 m i diameter, som de havde set foran deres bil. Det var omkring kl. 05.30 (W.A. tid), og de kørte da på strækningen mellem byerne Maduna og Mundrabilla i Western Australia. De beskrev det sete som et usædvanlig kraftigt, hvidt lys med en gul korona. De fortalte om mærkerne på bilens tag og om en slags sort »aske-støv«, som bilen var blevet indhyllet i. De var tydeligvis blevet meget forskrækkede og var synligt rystede over oplevelsen.«

Politiassistent Trebilcock undersøgte bilen og fandt et overfladisk hak i tagets fire hjørner, som tilsyneladende var de eneste mærker på bilens tag. Bilen var udvendig dækket af et fint, gråsort støvlag, noget lignende en hinde af vejstøv på en bil, der trænger til at blive vasket. Det samme støvlag kunne ses på bilens indvendige betræk. Trebilcock undersøgte også de ødelagte dæk og talte ligeledes med en rystet fru Knowles.

Undersøgelse af bilen

Familien Knowles' bil er en blå Ford AR Telstar GL, årgang 1984, automatic sedan med forhjulstræk. Den blev undersøgt af Keith Basterfield og Ray Brooke den 2. februar 1988. Bilen var generelt i god stand, men med et splintret bakspejl, som antageligt var ødelagt ved et lettere sammenstød

Familien Knowles' bil undersøges.

Foto: Allan Selby.

med en kænguru tidligere på turen. Bilen havde til dato kørt 102.414 km. Alle fem dæk var slangeløse stålradialdæk af typen Dunlop Grand Prix P185/75SR14. Det beskadigede dæk, som lå i bagagerummet, var punkteret langs en linie med de specielle

stålbånd. Slidbanerne var gode og ca. halvt nedslidte. Selve ventilen var væk.

De omtalte fire mærker i taget var svære at få øje på, hvis afstanden var mere end et par meter. På tæt hold kunne ses fire mærker, som var små i omkreds og ikke særligt dybe. Lakken var stadig intakt i og omkring de fire huller. Der var ingen tagbagagebærer på bilen.

Der blev ikke rapporteret nogen elektriske påvirkninger under hændelsen, men bilens elektriske systemer blev alligevel kontrolleret, f.eks. alle lys, kontakter, instrumenter, batteriet, radioen og uret. Det eneste, der var ude af normal funktion, var den højre stoplygte.

Den 2. februar 1988 var der ikke længere noget spor af det omtalte sorte støv, hverken ud- eller indvendig. Med til billedet hø-

Dokument om Domstens-tilfældet

Tidligt om morgenen den 20. december 1958 er to skåninger, Stig Rydberg og Hans Gustavsson, på vej til Helsingborg. Nær Domsten ser de et lysskær ved vejen. De forlader bilen og møder to blågrå væsner, der forsøger at slæbe dem ind i en »flyvende tallerken«.

Hændelsen ved Domsten får betydning for de to unge mænds liv. Den bliver også et kontroversielt indslag i både den svenske og den internationale ufo-debat.

Arkivet for Ufo-forskning (AFU) har samlet al tilgængelig dokumentation om Domstens-tilfældet. Materialet offentliggøres nu for første gang i sin helhed i et hæfte på ca. 100 sider. Journalisten Clas Svahn sammenfatter de mange breve, artikler, avisudklip og en nyligt frigivet politirapport. Og fremlægger til slut en overraskende forklaring!

Støt AFUs arbejde ved at bestille dit eksemplar nu!

Ved forudbestilling (senest 15. januar 1989) er prisen **90,00 sv.kr.**
Efter den 15. januar er prisen **105,00 sv.kr.**
Udgivelsestidspunktet: februar 1989.

Bestilling sker ved at indbetale beløbet til:

Arkivet for Ufo-forskning (AFU)
svensk postgiro 49 07 14-3
Box 11027
600 11 Norrköping
Sverige

Familien Knowles i »Channel 7«-studiet i Adelaide dagen efter hændelsen. Fra venstre: Patrick, Fay, Sean og Wayne. Foto: FSR, June 1988.

rer, at bilen blev transporteret fra Mundrabilla til Adelaide, dels ved egen kraft, og dels med lastbil og fly. Endvidere var bilen blevet undersøgt gentagne gange af mange forskellige personer. F.eks. den 1. februar af Poul Norman fra en anden ufo-organisation, VUFORS, som bl.a. havde støvsuget bilen med en special-støvsuger for at tage nogle prøver. Resultaterne af disse prøver foreligger endnu ikke. Der blev dog fundet en sort aflejring på en metalkant ved begge forhjul. Sammensætningen af dette støvlag var dog lig med konsistensen af brændt bremsebelægning.

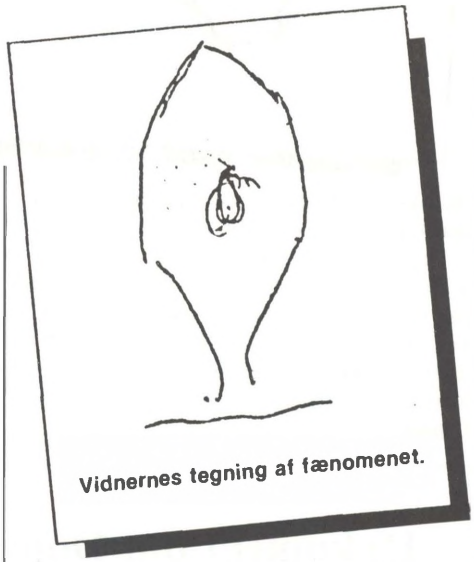
Undersøgelse af fysiske spor

Mens bilen stadig holdt i Wudinna, blev den undersøgt af Det australske laboratorium for mineralsk Forskning (AMDEL) på foranledning af TV-selskabet Channel 7.

I rapporten fra den 29. januar 1988 står bl.a.: *»Der blev bl.a. taget støvprøver fra venstre forhjul, som blev analyseret ved hjælp af røntgen og en speciel teknik med anvendelse af et spektroskop. Disse analyseresultater blev sammenlignet med tilsvarende resultater af andre analyser taget af støv fra nogle bilers forhjul i Adelaide området. Der blev konstateret en større koncentration af jernoxid plus mindre mængder af silicone, krystalliseret magnesium og kobber. Disse resultater svarer til indholdet af bremsebelægning og bremseskiver. Der var ikke spor af noget ukendt materiale i disse støvprøver.*

Bilen blev også undersøgt med en transportabel geigertæller. Der blev ikke registreret udsving kraftigere end den almindelige baggrundsstråling. De undersøgte områder var taget, for- og bagsæde samt forhjulene.«

Angående taget står der i rapporten: *»Der blev observeret tre små mærker i bilens tag, ca. 50 mm i længden og 0,5 mm i dybden. Mærkerne bar ikke præg af at være opstået som følge af et forsøg på at løfte bilen op, men nærmere som om et eller andet var blevet presset ned mod taget.*

Vidnernes tegning af fænomenet.

Undersøgelsen afslørede også, at det ødelagte dæk havde været punkteret længe, og at man alligevel havde kørt på det. Det kan ikke udelukkes, at det var det flade dæk, der var skyld i lugten, røgen og de vibrationer, der blev bemærket under observationen.«

Den 20. januar 1988 tog man hos South Australian Police Department (SAPD) i Ceduna endnu en prøve af støvet. I en omtale af prøverne den 1. februar gør SAPD opmærksom på, at deres prøver ikke blev undersøgt, da man havde fået indsamlet for lidt støv, og at man højst sandsynligt ville overgive sagen til Western Australian Police Department (WAPD), i hvis område hændelsen fandt sted. UFO Research (South Australia) forhandler i øjeblikket både med SAPD og WAPD om disse prøver.

Yderligere undersøgelser

Keith Basterfield og Roy Brooke forsker i øjeblikket i denne sag. De forsøger at interviewe den anden lastbilchauffør, dokumentere andre og uafhængige observationer af lys i det samme område, finde frem til føreren af bilen med campingvognen og via forskellige hypoteser at finde en forklaring på hændelsen (f.eks. meteornedfald, »tør« torden eller spejling af solen).

John Auchettl fra VUFORS afslørede i marts 1988 udgaven af *Australian UFO Bulletin,* at han og Paul Norman den 25. januar 1988 havde interviewet familien Knowles i Melbourne. De var også fløjet til Adelaide, hvor de havde undersøgt familien Knowles' bil den 1. februar. Auchettl og Norman har endnu ikke afsløret noget om resultaterne af deres undersøgelser, men de har antydet, at de har arrangeret undersøgelser af vidnerne (lægeundersøgelser, blodprøver, urinprøver, psykiatriske undersøgelser og hypnose), samt dyrlægeundersøgelser og undersøgelser af blodet på vidnernes hund og fotografiske/UV-undersøgelser af støvprøverne.

Lastbilchauffør Graham Henley befandt sig foran familien Knowles bil under den mærkelige hændelse. Foto: SUFOI Fotoarkiv.

Mediedækningen

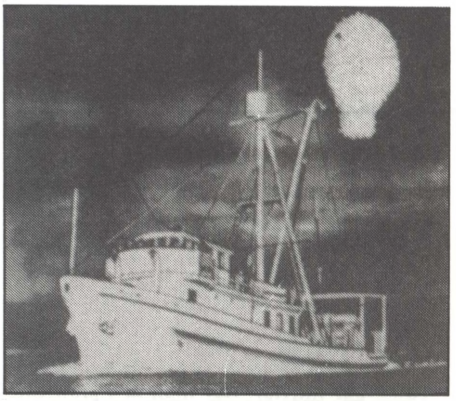
Massemedierne har været meget interesseret i denne sag. Ray Brooke måtte i løbet af 48 timer besvare næsten 100 henvendelser fra medierne. Den engelske ufo-forsker og forfatter Jenne Randles har fortalt, at hun har indsamlet 87 avisudklip om Mundrabilla-tilfældet, hvilket er det største antal, hun nogensinde har samlet i England om en enkelt sag. (ACUFOS har også modtaget mange henvendelser om sagen fra ufoforskere i USA, England og Europa).

Som forventet har en del af mediedækningen været unøjagtig og sensationspræget. For eksempel bragte en vesttysk avis følgende overskrift: »Æg fra det ydre rum ødelægger bil.«

Måske har det sværeste i denne sag været, at mediernes sensationstrang har påvirket den videnskabelige forskning. Via politiet i Ceduna forsøgte man at arrangere, at familien Knowles blev interviewet af UFO Research (SA), når den ankom til Adelaide. Men historien sivede ud til pressen, og familien blev stoppet på vejen, og den indgik en aftale med TV-stationen Channel 7. Derefter blev det helt umuligt at komme i nærheden af familien og dens bil.

Dette »mediecirkus«, der omgav sagen,

udviklede sig i en meget ugunstig retning, hvor man viste bilen frem forskellige steder, og en Hollywood filmproducent, Arthur Spelling, forhandlede angiveligt om filmrettighederne til historien!

Besætningen på en tunfiskerbåd så også et mærkeligt lys. Foto: SUFOI Fotoarkiv.

Andre observationer

Udover Knowles' observation blev der indrapporteret et utal af andre observationer fra Nullabor Plain området. I begyndelsen berettede medierne om usædvanlige lys, der var blevet set af besætningerne på tunfiskerbådene i Great Australian Bight. Ifølge et interview med besætningen fra en tunfiskerbåd (forskerne har anmodet om en afskrift af interviewet), var lyset tilsyneladende ikke det samme lys eller objekt, som familien Knowles så.

De følgende to rapporter er interessante, da der her er tale om påvirkninger af bilerne. Ceduna-tilfældet fandt sted kun tre timer før Mundrabilla-tilfældet.

Formodet CE-2 nær Ceduna den 20. januar 1988, kl. 02.40

En mand, der bor i Burnie, Tasmanien, og hans veninde kørte ad Eyre Highway mellem Penong og Ceduna, da han hørte et kraftigt bump fra bilens tag. *»Først troede jeg, at det var gasflasken på bilens tag, men denne kunne ikke falde af, da jeg selv havde spændt den fast.«*

Han bemærkede derefter en serie hvide, blinkende lys, der kom ned mod jorden i løbet af de næste 15 minutter. Bilen blev samtidig rystet af nogle kraftige vindstød, der også bøjede radioantennen, men ellers ikke forårsagede nogen skade. Vinden blæste en times tid, og de blev skubbet fra side til side, dog uden at de kørte i grøften. *»Det var lige ved at skræmme livet af mig,«* sagde han. Han vækkede sin veninde, og de fortsatte. De stoppede kun for at tanke op.
(Burnie »Advokate«, den 25. januar 1988. Denne observation fandt sted blot 380 km borte og ca. 3 timer før Mundrabilla-tilfældet).

CE-2. Den 14. december 1987 nær Launceston TAS, kl. 22.30

Mellem kl. 21.30 og 22.30 kørte en bilforhandler i sin Mercedes Benz omkring 31 km sydøst for Launceston. Han havde kort bemærket nogle lys tidligere, men nu var det lige som om noget fløj over hans bil og landede på vejen foran ham. Bilens lys gik ud, og motoren stoppede. Chaufføren trak håndbremsen. Det cigarformede objekt var 4-5 m i diameter, gråt og havde et meget kraftigt lys på undersiden. Det lyste så kraftigt, at han fik ondt i øjnene. Den skræmte chauffør gemte sig bag et træ, hvor han blev dårlig. (Han var også syg dagen efter).

I løbet af tre minutter blev bilen skubbet ca. 10 m ned ad vejen, selv om håndbremsen var trukket. Bagefter kunne man se spor fra dækkene på vejen, ligesom der var skuremærker på dækkene.

En diesel Landcruiser nærmede sig. Dens lys gik ud, men dens motor gik ikke i stå. Bilforhandleren gik hen til Landcruiseren og talte med chaufføren. Ufoet fløj nu mod syd i en bue og udsendte en hvislende lyd. Asfalten på vejen var smeltet flere steder og sprøjtet op på bilen. Forskellige udefinerlige fejl på bilens elektriske system blev senere udbedret.

Keith Roberts fra TUFOIC har talt med hovedvidnet, bilforhandleren. Det har været svært at finde det nøjagtige sted på vejen, da den er repareret adskillige steder, og det er muligt, at de nye skader allerede er repareret af det lokale vejvæsen.
(Keith Roberts fra Tasmanien UFO Investigation Center og avisudklip. I en beretning fra Pat Gildea fra VOFORS i MUFON UFO Journal nr. 239, den 22. marts 1988, står der fejlagtigt, at bilforhandlerens Mercedes Benz blev dækket af en slags sod). □

Kilde:
The Australian Centre for UFO Studies, ACUFOS, marts 1988.

Forurening i rummet

Satellitter og rumaffald bliver somme tider misfortolket som UFO'er, så ufologer deler måske også astronomers og rumfartskontorers bekymring for de øgede problemer, som de tusinder af stykker affald, der kredser om Jorden, udgør. De flyvende sprængstykker er en trussel mod de eksisterende satellitter, fremtidens bemandede rummissioner, rumbaserede teleskoper og rumstationer.
Beregningerne over mængden af menneskeskabt skrot i rummet varierer, selv om en repræsentant fra det amerikanske flyvevåben sætter det til ialt 1,8 mill. kg. For fire år siden sporede North American Aerospace Defense Command - (NORAD) 4000 objekter »større end en baseball«. Dette tal er i dag vokset til 7000. Andre 40.000 objekter, mellem ært- og baseball-størrelsen, og måske hundreder af tusinder af mindre stykker, formodes også at kredse rundt i rummet. □

Kilde: ACUFOS Bulletin no. 50, June 1988/Maj Hedvard

Astronomi og rumfart 1989

Tilbud til alle UFO-NYTs læsere

Fascinerende billeder om astronomi og rumfart!

Wunder des Weltalls, 28 × 57 cm ..... DM 25,00
NASA Space Shuttle, 20 × 26 cm ..... DM 30,00
Exploring the Universe, 28 × 36 cm ..... DM 25,00
Himmelsjahr 1989 (årbog) ..... DM 16,80
Space Works (kunst), 42 × 52 cm ..... DM 59,00
Mondphasen 1989 (plakat), 42 × 95 cm ..... DM 29,00

Fra vores luftfartskatalog 1989 tilbyder vi:

Warbird Classics Aircraft-WWII-89, 44 × 57 cm ..... DM 49,00
Warbird Classics Jets 89, 44 × 57 cm ..... DM 49,00
Combat Aircraft of WWII-89, 38 × 29 cm ..... DM 49,00

Bestil allerede i dag! Og vi sender det bestilte sammen med en regning. Vi sender gerne vores gratis katalog »Faszination Weltraum 1989«.

ALB-Geschäftsstelle
Danziger Strasse 4
D-7928 Giengen/Brenz
Vesttyskland

AKTIVITETER

UFOer i Århus

Af Flemming Rasmussen.

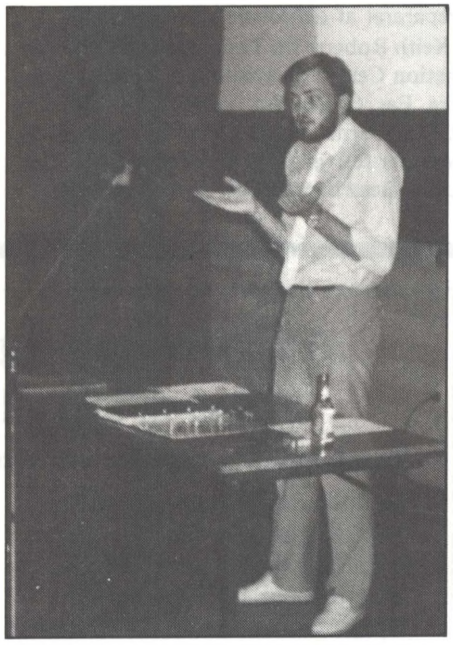
Den nystiftede Århus UFO-gruppe markerede sig for første gang over for offentligheden ved at invitere alle ufo-interesserede i Århus-området til en ufo-aften på Hovedbiblioteket tirsdag den 20. september. Aftenens hovedtaler var SUFOIs formand, Torben Birkeholm, som fortalte om det spændende emne nærobservationer.

Godt hjulpet af de lokale medier og en udstilling i selve biblioteket fandt et par snese ufo-interesserede vej til foredragssalen, hvorfra stilfærdig rumfartsmusik klingede fra højttalerne. Da alle havde fundet en plads og fået læst lidt i de omdelte programmer, tiltrak arrangørerne sig publikums opmærksomhed ved at lade nogle strofer af Strauss-melodien »Also Sprach Zarathustra« (kendt fra bl.a. filmen »Rumrejsen år 2001« og det prisbelønnede børne TV-program »Sportsgrenen«) lyde over salens musikanlæg.

Da musikken var klinget ud, bød SUFOIs områdeleder Peter Nørgaard velkommen, hvorefter han gav en kort orientering om Århus UFO-gruppes arbejde, før han introducerede SUFOIs formand Torben Birkeholm, som fortalte om ufoer tæt på. Og hvad er mere tæt på end en nærobservation?

I sit udmærkede foredrag gav Torben Birkeholm en definition på begrebet UFO (**u**identificeret **f**lyvende **o**bjekt), samtidig med at han forklarede publikum, hvad der forstås ved nærobservationer af 1., 2. og 3. grad. Det mest spændende var nok de eksempler, han gav på de forskellige nærobservationstyper, alle danske observationer, hvor han selv havde stået for efterforskningen, dog med undtagelse af den sidste, en nærobservation af 3. grad (CE-3) fra Fyn, hvor SUFOIs projektleder i Århus, Inge Svane, havde optaget rapport.

Efter foredraget kunne tilhørerne stille spørgsmål, hvilket der var flere, der gjorde. Og da en af tilhørerne spurgte, om Torben Birkeholm selv havde haft en ufo-observation, fortalte han om en formodet ufo-observation, han havde haft som barn.

Peter Nørgaard tegner og fortæller foran et opmærksomt publikum den 20. september på Hovedbiblioteket i Aarhus.

Efter programmet skulle Peter Nørgaard igen på talerstolen efter Torben Birkeholm og fortælle om en meget spændende australsk observation, der fik de store overskrifter frem i aviserne i januar i år. Peter Nørgaard orienterede på en meget levende måde om de foreløbige forskningsresultater og lovede at vende tilbage til sagen i et kommende nummer af UFO-NYT (se dette nummer).

Tiden går hurtigt, når man er i godt selskab, og pludselig måtte Peter Nørgaard takke af, for biblioteket skulle lukke. Men alt i alt et arrangement, som Århus UFO-gruppe kan være tilfreds med. □

SUFOIs oplysningsarbejde er efterhånden ret omfattende. I de sidste par år har det også omfattet adskillige radioudsendelser i de mange lokalradioer rundt omkring i landet. Her er Bo Nielsen (tv.) og Peter Nørgaard i studiet hos Lokalradio Hørning.

1001 BOGTITLER

Det er næsten som et eventyr at dykke ned i vores ca. 1.000 titler om ufoer, parapsykologi, okkultisme, helse mv. Vi har nye og antikvariske bøger til en billig penge.

Ring eller skriv efter gratis bogkatalog hos Andersen Bogservice, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse (kun postordre), 01 71 96 64 (alle aftener kl. 20-22, mandage undtaget).

Vi er også interesseret i at købe bogsamlinger inden for de nævnte emner.

Andersen Bogservice

OBSERVATIONER

UFO'er i Argentina

Ved C. C. Brunckhorst.

Argentina synes at være et yndet ufo-mål - argentinske ufo-sagkyndige har endog fundet en geografisk korridor, som ufo-erne har for vane at følge.
Her følger en redegørelse for 4 nylige observationer.

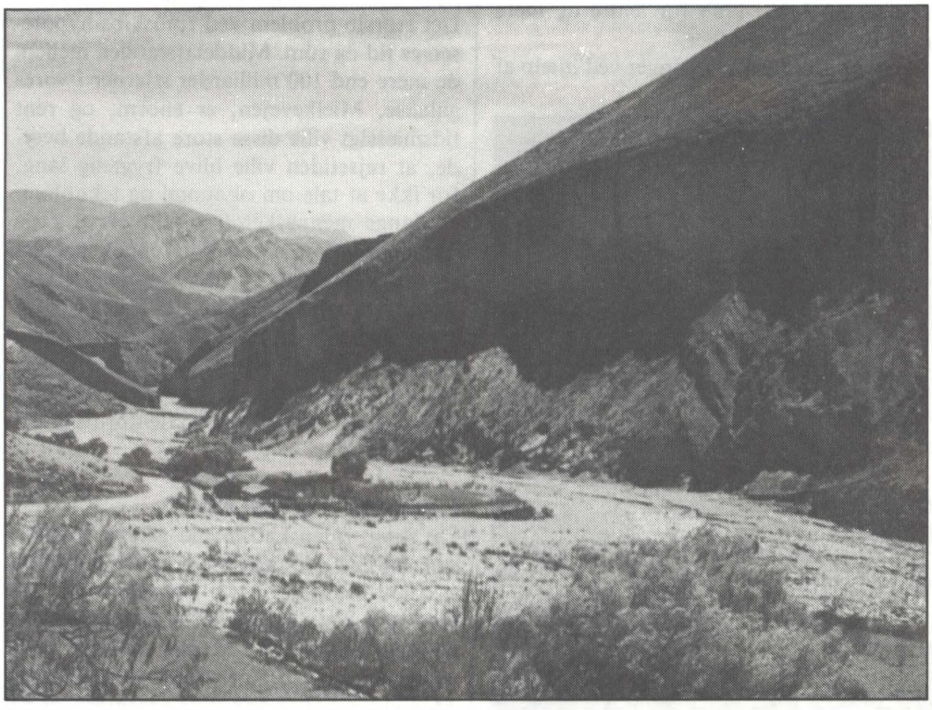
Den 7. februar 1988 meldte beboerne i Bajo Hondo Colony i Argentinas Chaco Provins til de lokale autoriteter, at der var fundet kæmpestore mærkelige hesteskoformede aftryk på fodboldbanen ved Skole 269. Det største aftryk med en diameter på ca. 15 meter var placeret midt på banen - 3 mindre ud for målområderne. Banegræsset var visnet indenfor aftryksområdet. Sporene tages som et tegn på en ufo-landing, men samtlige indbyggere i det sparsomt beboede område var enige om, at der ikke havde været tegn på usædvanlig aktivitet. Det lokale politi havde ingen kommentarer.

Begivenheden vakte en del opmærksomhed i Argentina, men endnu inden den var ebbet ud, meldte 2 unge brødre, som på cykel var på vej til fiskeri i Paraná-flodens kendte fiskeområde »Las Cinco Bocas« (»De Fem Munde«), at de havde haft en fantastisk ufo-oplevelse. Ved 20-tiden en februaraften 1988 havde de observeret et ufo i gang med at opsuge flodvand, for derefter pludselig at stige og forsvinde.

En time senere indtraf et ret omfattende, lokalt strømsvigt, hvis årsag elværktalsmænd ikke kunne forklare. Strømsvigtet varede kun få minutter.

Ved ottetiden kunne brødrene se et stærkt rødt lys nærme sig sydfra over bakkerne og mente, at det var et fly, men konkluderede til sidst, at det var et ufo. Det opførte sig mærkeligt, skjulte sig bag bakker og skovpartier - steg og dalede. Pludselig dannede det en meget stærkt lysende rød kugle, som belyste hele området. Deres hund - Chirolita - gøede 2-3 gange og forsvandt ind i buskene.

Brødrenes cykler var lænet op mod nogle lavstammede træer langs flodbredden. Pludselig opdagede objektet cyklerne, og brødrene sværger, at det røde lys gik direkte igennem træstammerne som en røntgenstråle. Derefter udsendte objektet et hvidt lys, som belyste vandoverfladen cirkulært, og opsugede vand fra ca. 10 meters højde. Da ufoet forsvandt - begyndte de at fiske og opdagede, at flodvandet var kogende hedt. Et af vidnerne oplyste, at under episoden havde han haft stærk hovedpine og en kildrende fornemmelse i kroppen. Argentinske ufo-eksperter anser hændelsesberetningen for sand.

I det naturskønne Humahuaca pas i Argentinas nordligste provins Jujuy har videnskabsmænd fundet mange forbløffende hulemalerier. Nogle af disse malerier viser menneskelignende skikkelser, som på hovedet bærer strålegloriер. Ved siden af skulle der være nogle tegninger, som minder om naive gengivelser af vore dages rumskibe. Fortolkningerne er mangfoldige. En populær teori går ud på, at tegningerne beviser, at Sydamerikas forhistoriske kulturer fik besøg fra rummet.
Foto: Den Argentinske Ambassade.

Den 17. juli 1987 meldte en lærerinde fra Provincial School of Rio Colorado i den argentinske provins Catamarca, at hun klokken ca. 13.50 fra sin bil havde hørt noget meget larmende, der mindede om en kraftig haglbyge, der trommede på biltaget. Derpå så hun en flyvende genstand, der udsendte et meget stærkt lys. Samtidig sagtnede bilen farten, og hun kunne tydeligt se genstanden forsvinde over horisonten. Kort efter fik lærerinden nervesammenbrud.

Den 21. februar 1988 indtraf en hændelse ud for det argentinske badested Miramar - nabo til badestedet Mar del Plata i provinsen Buenos Aires - som enten var et ufostyrt i havet eller en faldende og brændende ubemandet ballon. Episoden overværedes af talrige turister og lokale beboere, inklusive tilfældigt tilstedeværende repræsentanter for Miramars brandvæsen.

Genstanden faldt brændende i havet nogle kilometer fra kysten, men dukkede igen op på overfladen, hvor den lydløst opløstes.

Tre bemandede gummibåde fra Miramars politi undersøgte nedstyrtningsområdet, men fandt hverken oliespor eller vragrester. Imidlertid var der fra Mar del Plata i den senere tid opsendt adskillige ubemandede varmluftballoner, og den styrtede genstand menes derfor at være en sådan, idet der ikke var meldt om savnede fly eller helikoptere.

Kilder nævnt i episodernes rækkefølge: LRI 235 Balcarce Radio Station, Buenos Aires, Argentina, via Telam Agency; dagbladet »La Capital«, 23/2 1988. Mar del Plata. Argentina. □

UFO-TEORIER

Vi er ikke alene

Af Kim Møller Hansen.

Den mest populære ufo-teori er ekstraterrestrial-hypotesen (ETH), også kaldet rumskibs-hypotesen. Den har gennem årene været genstand for en hed debat.
Tilhængerne siger, at de mange nærobservationer klart viser, at vi får besøg fra rummet. Andre siger, at vi ikke kan finde løsningen på nærobservationerne ved at vende blikket mod himlen. Svarene skal findes her på Jorden.

Rumskibs-hypotesen har mange varianter:

• Ufoerne er rumskibe fra andre dele af universet. De er bemandede med astronauter, som besøgte Jorden i fortiden, hvor de gav anledning til legender om Gud, engle osv. Religionerne opstod omkring dem, og nu besøger »rumguderne« os igen for at studere vore fremskridt.

• Ufoerne kommer fra en fremmed race, der udforsker Jorden som et muligt nyt hjem, fordi dens eget hjem er ved at blive ubeboeligt, da dens sol er ved at dø. De mangler ressourcer osv. Hvis denne planet er egnet, vil de overtage den med eller uden vores accept.

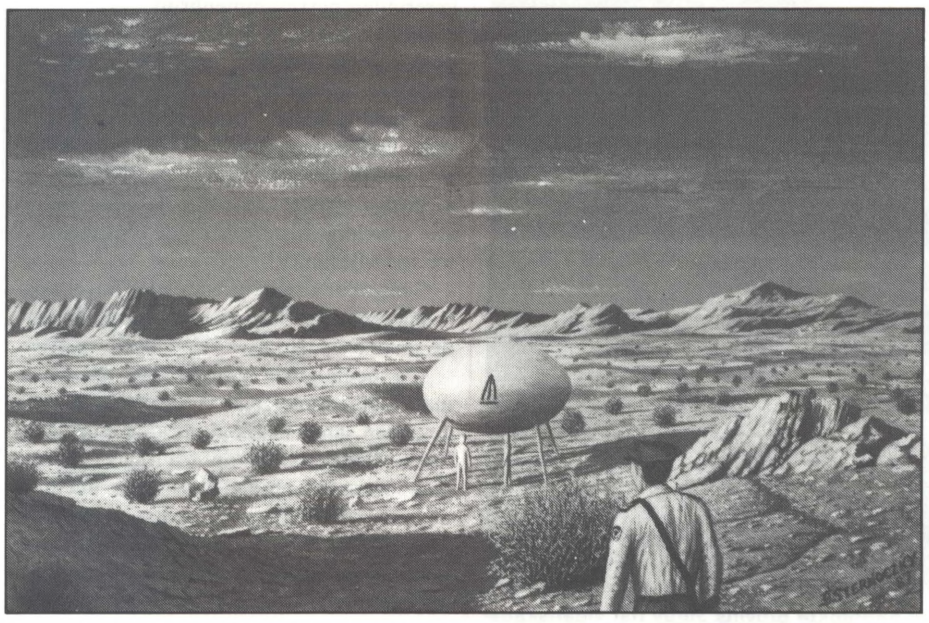
• Jorden er sat i karantæne og bevogtes af en galaktisk politistyrke, som skal sikre, at vi ikke bringer resten af solsystemet i fare ved at lade atomvåben eksplodere, eller vover os længere ud i rummet for at udforske og erobre. Hvis vi overlever og forbedrer vores moral, får vi måske lov til at blive medlem af denne klub for ældre og mere avancerede civilisationer.

Ufo-besætningerne forsøger ved hjælp af udvalgte kontakter (f.eks. George Adamski) at vise os vejen til et bedre liv. Der har tidligere fundet flere besøg sted. F.eks. påstår tilhængerne af denne variant, at Jesus kom fra Venus og Muhammed fra Jupiter.

• Mennesket blev sat på Jorden af kolonister fra rummet, enten som en ren race eller som en krydsning med en indfødt abe. De fremmedes oprindelige bosættelser blev ødelagt ved en katastrofe, men deres samfund er omtalt i gamle bøger, kunstværker o.lign. Vi er under deres opsyn og behandles, som om vi befandt os i en zoologisk have. Vi kan kun betragte ufoernes aktivitet, men forstår ikke, hvad der ligger bag. Ligesom en myre heller ikke forstår vores aktiviteter.

• Ufoerne er i virkeligheden turister, der besøger Jorden, akkurat som vi besøger naturreservater o.lign. Deres adfærd kan endda forklares som naturlig, legesyg og afslappet, når de f.eks. forfølger biler og opsamler jordbundssouvenirs. At de er meget optaget af jordiske ting og sager, passer godt ind i denne sammenhæng. Når vi tager til Afrika, er det ikke for at se fabrikker og kraftværker, men for at se lerhytter og oksekærrer. Ufo-bølgerne (perioder med mange observationer) kunne så fortolkes som en slags turistsæson. At de ikke kontakter os, kan skyldes et forbud mod at indlade sig med indfødte.

Dette er blot et lille udpluk af de mange versioner, der findes af rumskibshypotesen.

Den 24. april 1964 så politibetjent Lonnie Zamora et ægformet fartøj uden for byen Socorro i staten New Mexico. Ved siden af fartøjet stod to små væsener i hvide dragter. De steg ind i fartøjet, som lettede med et drøn, der fik Zamora til at kaste sig til jorden. - Svindel, afprøvning af et hemmeligt fartøj eller besøg fra rummet?
Hændelsen er nærmere omtalt i UFO-NYT nr. 4/1981.

Tegning: Dezsö Sternoczky.

Spørgsmålet om tid og rum

Det største problem ved rumskibs-hypotesen er tid og rum. Middelafstanden mellem de mere end 100 milliarder stjerner i vores galakse, Mælkevejen, er enorm, og rent tidsmæssigt ville disse store afstande betyde, at rejsetiden ville blive frygtelig lang, for ikke at tale om økonomi og teknologi.

Mange mennesker tror helt ukritisk på rumskibshypotesen. Der er ingen problemer med en sådan tro, når blot man ved, at det drejer sig om tro og ikke om kendsgerninger. For på trods af, at der igennem de sidste 40 år er blevet undersøgt i tusindvis af ufo-rapporter, er der endnu ikke fundet et eneste bevis for, at udenjordiske besøger Jorden.

Hvad siger videnskaben?

De fleste videnskabsmænd afviser hypotesen. De kan godt acceptere, at der er mulighed for liv andre steder i Mælkevejen. De kan også godt gå med til, at sådanne civilisationer kunne være så langt fremme i udviklingen, at de kunne foretage rumrejser. Men videnskaben kan ikke acceptere, at de udenjordiske besøg skulle finde sted i den størrelsesorden, som det fremgår af ufo-rapporterne. Det store antal ufo-rapporter taler faktisk imod teorien.

Hvis ufo-observationer ikke var så al-

mindelige (f.eks. én god rapport hvert tredie eller fjerde år), ville videnskaben måske tage hypotesen mere alvorligt. Interessant nok er dette lige det modsatte af, hvad mange ufo-tilhængere mener, da de forsøger at »bevise« rumskibs-hypotesen ved hjælp af et stort antal rapporter.

Julemand med lysets hastighed

Det skarpeste angreb på rumskibs-hypotesen kommer fra den amerikanske videnskabsmand Carl Sagan. Han er astronom og eksobiolog, dvs. en videnskabsmand, der søger efter beviser for ikke-jordisk liv.

Carl Sagan siger, at det er mængden af rapporter, der taler imod hypotesen om, at vi får besøg af ikke-jordiske væsener. Han sammenligner rumskibshypotesen med troen på julemanden. Hypotesen om julemanden siger, at julemanden hvert år juleaften besøger hundreder af millioner hjem over hele verden. Lad os nu antage, at julemanden er fantastisk hurtig og kun bruger 1 sekund i hvert hjem. Så ville det tage ham tre år bare at stille sækken med julegaverne inden for døren i 100 millioner hjem. Også selv om hans rensdyr kunne rejse med lysets hastighed, ville dette sæsonjob vare tre år, og altså ikke blot nogle få timer juleaften.

Dette er et eksempel på, hvordan man kan afprøve en hypotese. Man undersøger selve hypotesen ved at opstille enkle antagelser, og når frem til et resultat, der modsiger hypotesen, som derfor ikke kan holde.

Trods mange modargumenter har rumskibshypotesen en stor tiltrækningskraft og stadig mange tilhængere. Den kan stadig bringe sindene i kog og give næring til fantasien... □

Medlemsmøder

Er du interesseret i at deltage i et medlemsmøde? Så kontakt SUFOIs lokale repræsentant.
Adressen står på side 3.

Den 18. januar 1967 så den 9-årige Jesper dette fartøj med passagerer ved Overby ved Sjællands Odde. Var det et udslag af barnlig fantasi, en hallucination eller besøg fra rummet? Hændelsen er nærmere omtalt i UFO-NYT nr. 1/1984. Tegning: Dezsö Sternoczky.

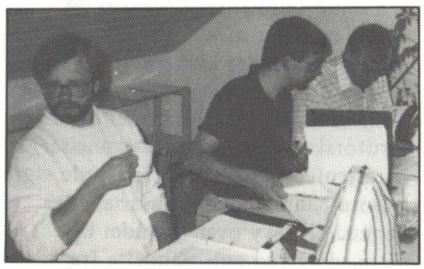
SUFOIs Repræsentantskabsmøde

Den 17.-18. september 1988 blev det halvårlige repræsentantskabsmøde afholdt i Hjortshøj ved Århus hos Inge Svane. Som sædvanlig foregik mødet i en hyggelig og afslappet atmosfære. Dagsordenen var som sædvanlig lang, og et af de tunge punkter var selvfølgelig økonomien. Det er enhver forenings hovedpine at få økonomien til at hænge sammen. SUFOIs problem har i mange år været, at vi gerne ville udgive et godt og veludstyret medlemsblad samtidig med alle de andre ressourcekrævende aktiviteter. Og det er svært. Men en fornuftig økonomisk styring, omlægning af bladets udstyr samt læsernes støtte er medvirkende årsager til, at økonomien ser langt bedre ud nu end for bare to år siden. Efter godkendelse af foreningens regnskab og en lang og konstruktiv diskussion om UFO-NYT redegjorde hvert repræsentantskabsmedlem for arbejdet i det forløbne halvår og planerne for det kommende halvår.

Der blev også snakket om ufoer! Torben Birkeholm redegjorde for undersøgelserne i forbindelse med videofilmen fra Lyngby. Det gav anledning til mange konstruktive forslag til sagens videre efterforskning. (Se i øvrigt lederen side 3).

/kmh

Foto: Peter Nørgaard.

Fra venstre mod højre: Torben Birkeholm (formand), Kim Møller Hansen (redaktør, næstformand) og Ole J. Knudsen (SUFOIs Alarmcentral). De to sidstnævnte har travlt med at bytte materialer m.m. i pausen. Ved disse halvårlige møder udnyttes tiden fuldt ud!

Helt til venstre skimtes Per Andersen (regnskabschef). Dernæst ses Arne S. Petersen (repræsentant i København), Flemming Rasmussen (næstformand), Bo Nielsen (repræsentant i Hasselager) og helt til højre værtinden Inge H. Svane (repræsentant i Hjortshøj).
Foto: Peter Nørgaard.

NOTITSER

KORT FORTALT

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Svensker bjærgede tallerken... ved Bermudaøerne

Følgende historie er sakset fra det amerikanske tallerken-kult blad »Solar Space-Letter«, som ikke er bange for at bringe en god historie.
Historien er gengivet med kommentarer fra vores svenske kolleger i »Arkivet for UFO-forskning«. (AFU).

Et internationalt forskerhold bjærgede i september 1987 i al hemmelighed en 90 fods tallerken fra bunden af Bermuda-trekanten. Det er sandt, for det blev fortalt på en pressekonference i Belgien af en vis dr. Hugo Pirsoul. Det har også stået sort på hvidt i et pålideligt amerikansk blad, vi tror, at det var National Examiner eller Weekly World News. Hvilket spiller vel ingen rolle, hovedsagen er, at det har stået et sted, eller hvad...? Artiklen er i hvert fald skrevet af Patricia Wadsworth - hende kender I vel som en pålidelig journalist? Fartøjer og besætninger fra Sverige, England, Frankrig, Grækenland og New Zealand deltog i bjærgningen af genstanden, som blev opdaget i juli 1987. Rygterne siger, at tallerkenen nu befinder sig på fast grund og undersøges enten i Storbritannien eller Sverige, *hvilket* desværre er ret usikkert. (Man kan jo ikke få alt at vide her i verden). Man fandt ingen lig i ufoet, som opgives at være mindst 1.000 år gammelt, hvorfor man ser en sammenhæng med de gamle legender om Atlantis (?).
En svensk myndighedsperson affærdiger det hele i en typisk konklusion: *»It is very routine business. We have been doing sweep like this for years.«* Ja, jo, svenskerne kan den kunst at afvise alt! Først ubådene, så alle rygterne om Palme-mordet, siden våbensmuglingerne og nu oven i købet dette! Stod der i »Solar Space-Letter« marts/april 1988 udgaven. □

Kilde: *AFU Newsletter nr. 31.* */fr.*

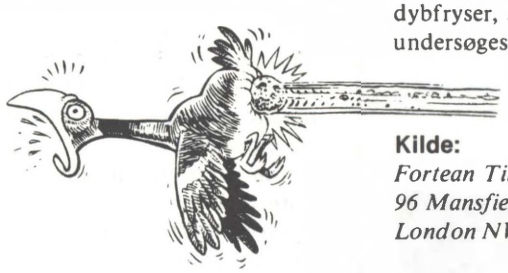
Vildmand

Forskere på jagt efter en mystisk »vildmand« i det centrale Kina har - efter at have undersøgt tusindvis af hårlokker - slået fast, at væsenet eksisterer og er et menneskelignende pattedyr, der hverken er menneske, abe eller bjørn. Kinesere har berettet om adskillige af de besynderlige rødhårede væsener i Shennongjia-bjergene - høje, behårede, hurtigløbende og i stand til at grine - men det er aldrig lykkedes at fange nogen. Der er tale om et hidtil ukendt, højtudviklet pattedyr, der muligvis er i familie med den legendariske »afskyelige snemand« fra Himalaya. □

Kilde:
Dagspressen, 6. august 1988.

Meteor dræber gås

Førergåsen i en flok canadiske gæs styrtede pludselig ned i et gult lysglimt. Det formodes, at den blev ramt af et meteor. »Det så ud, som om en laserstråle ramte den - fuglen døde pludselig, mens den fløj,« sagde den 21-årige landmand Duncan Tesloss fra Polebrooke, Northants. Han kørte med sin traktor på en nærliggende mark. Gåsen, der havde et hul i ryggen og to i brystet, blev lagt i en dybfryser, så den senere kan undersøges videnskabeligt. □

Kilde:
Fortean Times nr. 50.
96 Mansfield Rd,
London NW3 2HX, UK */fr.*

Ufo'er og naturkatastrofer

Den sydamerikanske republik Colombia har som bekendt været plaget af politiske stridigheder, store narkotikaproblemer samt naturkatastrofer inkl. jordskælv.

Den 27/9 1987 løsnede 30.000 kubikmeter vand, mudder og klippe sig fra bjerget Pan de Azúcar's (Sukkertoppens) øverste del og styrtede ned over landsbyen Las Tinas længere nede ad bjergsiden. Antallet af omkomne er umuligt at fastsætte, men der gættes på mellem 250 og 300.

Indledningsvis kunne geologer ikke finde nogen årsag til jordskredet, men talrige vidner så en kæmpemæssig lyseksplosion over bjergtoppen, lige inden skredet begyndte.
Lysintensiteten var så stærk, at enkelte vidner blev blindede.

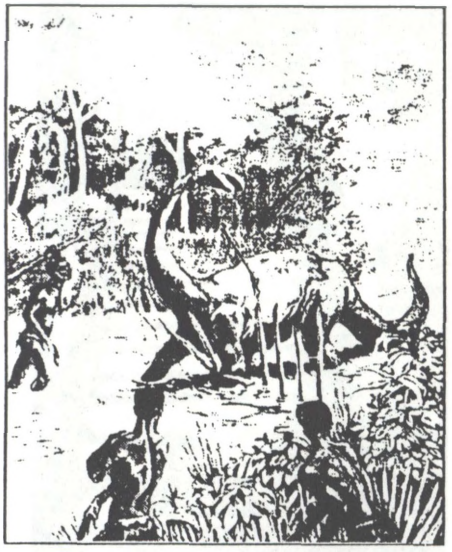
Umiddelbart inden skredet begyndte, hørte enkelte vidner en lyd som fra en fjern maskine - og tanken om, at katastrofen skyldtes ufo-aktivitet, kom hurtigt.

Tilsvarende lyseksplosioner er set ved naturkatastrofer i Mexico og Brasilien, hvor ufoer igen kom på listen over mulige årsager.

Men det er redaktionens opfattelse, at de omtalte lyseksplosioner skyldes jordforskydning (sprækkedannelser) i katastrofeområdet, som frigjorde store kvanta letantændelige gasarter, der dannede en sky over området og detonerede ved gnistdannelse fra jordlagsbevægelse eller ved kontakt med højtemperaturgasser.

Ufo-aktivitet må følgelig i dette tilfælde anses for science fiction-tænkning.

Kilde: Tidsskriftet »Radiolandia 2000«, sept. 1987. Buenos Aires.

Dinosaurus eventyr

Roy Mackal håber på, at tredie gang bliver lykkens gang, når han tager til Afrika for at lede efter dinosaurer.
To gange tidligere har biologen fra University of Chicago ledt i afsidesliggende egne af Congo efter de væsener, de indfødte kalder Mokele M'bembe. Det 6 til 9 m lange dyr, som efter øjenvidnernes beskrivelse kan sammenlignes med en brontosaurus, siges at sætte tre-kloede aftryk på størrelse med en stegepande.
Mackals nyeste forsøg, som finder sted tidligt i 1988, er hans mest udførlige. Denne 90 dages 40 personers ekspedition, der forventes at komme til at koste seks millioner dollars, financieres af Dawn Star Productions og en gruppe investorer, der håber på at tjene penge på de film og videos, som ekspeditionen tager. □

Kilde: Strange Magazine nr. 2/88.

En forhistorisk flyvende øgle

Et brev til avisen Ethnos (National) den 9. juli 1987 beskrev en usædvanlig og frygtindgydende hændelse, som fandt sted på øen Kreta engang i sommeren 1986. Det var i Asteroussia bjergene på Vestkreta.
Tre unge mennesker, Nikolas Sfakianakis, Nikolas Chalkidakis og Mannolis Calaitzis var på jagt nær en lille flod i Asteroussia bjergene. En morgen kl. 08.30 hørte de en underlig lyd, ligesom basken af fuglevinger. Til at begynde med kunne de ikke fastslå, hvad det var, og de ofrede ikke lyden megen opmærksomhed.
Pludselig stod de ansigt til ansigt med noget helt utroligt - en stor, mørkegrå fugl, der fløj meget lavt og langsomt. Dens vinger var ikke som en almindelig fugls, men syntes at bestå af membraner, så den nærmest lignede en kæmpeflagermus.
Dyret havde store, skarpe klør. Dets næb lignede en pelikans, og dets vinger havde fingerlignende anordninger. Fuglen fløj ind i Asteroussia bjergene, og de betragtede den, indtil den forsvandt.
Efter observationen holdt de mund med, hvad de havde set af frygt for latterliggørelse. Efter at have gennempløjet adskillige bøger, fandt de ud af, at den gigantiske fugl, de havde set, lignede den forhistoriske flyvende øgle Pterodactyl ret så meget - en kendsgerning, der rystede dem, da Pterodactyl højst sandsynligt uddøde for mange millioner år siden.
Denne beretning bringer Charles Forts rapporter om de nordamerikanske indianeres legende om tordenfuglen ind i hukommelsen. □

Kilde: Strange Magazine nr. 2/88.

Læsetip:
Lars Thomas: *Fantasi og virkelighed i naturen.* (Liberdan, 1987).

Ualmindeligt flyvende objekt

Jim Blum og hans forældre så et ufo svæve over byen Chardon kl. 13.00 lørdag den 1. august 1987, men det var helt sikkert ikke et normalt ufo.
Det lignede en sværm af adskillige sølvfarvede, ballon-lignende tingester, meget lig dykkerklokker, med et rødt reb, hvori der hang to cylindre, hængende ned.
Jim fortalte: *»Vi troede først, at det var en faldskærmsudspringer.«* Så kaldte de på en nabo, Arnold Melby, som også kunne se tingesten, og familien Blum kom snart til den konklusion, at det måtte være noget helt andet.
Hverken på Wright-Patterson Air Force Base, hos National Weather Service, hos NASA eller hos kystvagten kunne man give en forklaring, ligesom man heller ikke fik andre rapporter om objektet. Ikke engang folk i Holden Arborerum, hvor det efter sigende dalede ned, rapporterede at have set det. En talsmand for FAA i Cleveland Hopkins International Airport sagde, at i den højde (ca. 450 m over jorden), hvor det var set, kunne end ikke radaren registrere det. □

Kilde: Strange Magazine nr. 2/88.

Stor-foden set igen

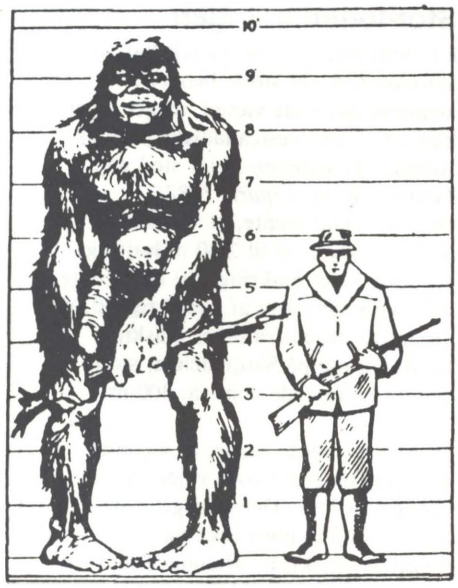
Fire arbejdere ved et oliefelt har set Sasquatchen - et stort, behåret, menneskelignende væsen, meget lig en bigfoot - i den vestcanadiske provins Alberta. Hændelsen fandt sted nær Tumbler Ridge i *marts 1987.*
De fire mænd mente, at væsenet - som de sagde var 2,10 til 2,40 m højt og må have vejet omkring 160 kg - måtte være kommet frem af nysgerrighed, da det hørte støjen fra deres maskiner.
Da de fik øje på Sasquatchen, stod den og betragtede dem ca. 300 m borte.
En af arbejderne sagde, at væsenet derefter løb tværs over vejen og gennem et krat. Det bevægede sig oprejst som et menneske og med meget lange skridt. Mændene så væsenet fire gange i løbet af de næste 30 minutter.
»Hver gang denne tingest opdagede, at vi så den, løb den væk,« sagde en af arbejderne. *»Denne tingest kunne virkelig flytte sig. Han løb næsten lige så hurtigt som en hjort.«*
Da mændene vendte tilbage til det afsidesliggende sted den næste dag, fandt de nogle spor »i overstørrelse« i sneen. Andre spor lod antyde, at væsenet havde knælet i sneen og efterladt et V-formet aftryk, hvor dets fødder var samlet og knæene adskilte.
Det fik en Sasquatch-forsker til at bemærke: *»Et menneske kan ikke få sine knæ 90 cm fra hinanden lige meget, hvor stort det end er.«*

★ ★ ★

En betjent fra U.S. Forest Service påstod i *april 1987,* at han havde set nogle lokker hår og nogle fodspor fra en bigfoot i Blue Mountains i staten Washington.
Betjenten, Paul Freeman, siger, at fodsporene kunne ses over en strækning på over 1,2 km, ca. 30 km sydøst for Walla Walla.
Grover Krantz, professor i antropologi ved Washington State University og en meget kendt bigfoot-forsker, siger, at fodsporene er *»nogle af de bedste, jeg nogensinde har set.«* Krantz siger også, at han er *»nogenlunde sikker på, at hårene er ægte.«*

★ ★ ★

Lørdag den 28. marts 1987 kl. 23.00 så en ung kvinde, der bor nær Colonial Beach, Virginia, ud af sit køkkenvindue, og i lyset fra carporten så hun et meget kraftigt, 2,10 m højt, behåret væsen stående på to ben ca. 40 m fra huset. Denne observation er den seneste af 10 observationer, der har fundet sted i det stille Potomac-område siden juni 1985.
Den 11. april 1987 gennemsøgte et

forskningshold området og fandt nogle usædvanlige hårlokker. Disse undersøges nu af antropologen dr. Vaughn Bryant Jr. □

Kilde: Strange Magazin nr. 1/88. /fr.

Læsetips:
Alan Landsburg: *Monstre* (Bogan, 1979).
Kim Møller Hansen: *Den afskyelige Snemand* (Gyldendal, 1988).

Identificeret falsk objekt

I september 1979 var Center for UFO Studies i Evanston, Illinois, involveret i undersøgelsen af et formodet ufolandingsspor i Lake City, Minnesota, i samarbejde med sheriffen i Wabasha County og en landingsrepræsentant. Genstanden for deres undersøgelser - to brændte, cirkulære aftryk i en kornmark, der tilhører Curtis Olson - var fortsat et stort mysterium.

I april 1987 påstod David Olson, onkel til ham, der oprindelig opdagede mærkerne, at han havde lavet dem som en practical joke med bl.a. en pælehulsstamper. Han indrømmede også, at grunden til, at han ikke havde tilstået tidligere, var, at hans lille spøg havde skabt så stor opmærksomhed, at han frygtede vreden fra dem, han havde irriteret.
Nevøen bestred onklens forklaring ved at sige *»Vi havde eksperter derude, der sagde, at det ikke kunne have været en spøg.«* Han fortæller også, at den kraft, der var nødvendig for at lave fonomenet, ville have krævet mere end en uge for en person, der kun var udstyret med en pælehulsstamper. □

Kilde: Strange Magazine nr. 2/88.

Hvem spøger på sygehuset?

Er det ET (eller ALF), der sniger sig omkring om natten på sygehuset i Eskilstuna? For et års tid siden begyndte der at cirkulere rygter om, at et mystisk væsen sneg sig omkring og forskrækkede personalet. Det fik navnet »gäckande skuggan«, fordi det forsvandt lige så pludseligt, som det dukkede op. På trods af alle de mystiske rapporter om det natlige fænomen er sygehusets ledelse skeptisk. Det mærkelige er, at det, der tydeligvis er en mandsperson, i perioder de seneste år har skræmt folk på sygehuset.

Kilde: Aftonbladet, 9. juni 1987. /fr

Støjende spøgelser

En ældre bygning har ofte en meget indviklet historie, som forfølger den. Bygget som et bordel i 1899 og under forbudet kendt som Risko Brothers Soft Drink Emperium, er White Eagle Cafe i Portland, Oregon, hjem for en mangfoldighed af spøgelser; få af dem er venligsindede.
For kort tid siden blev en servitrice skubbet ned ad kældertrappen - af noget usynligt. Selv stedets nuværende ejer, Chuck Hughes, har en gang haft en forvirrende oplevelse på den meget lidt benyttede anden sal, da han undersøgte en kvindes hulken i den anden ende af gangen, hvor han var ved at fjerne en lås på en gammel dør. Da han nærmede sig det grædende, blev der stille. Da han ikke kunne finde ud af, hvor støjen kom fra, blev han

»Den brune dame« - et berømt spøgelse fotograferet på trappen i Raynham Hall i England i 1936. Foto: SUFOI Fotoarkiv.

bange og løb hurtigt ned på første sal. Han blev dog nysgerrig og gik uden for huset, som han så betragtede fra den anden side af gaden. Det, han så i et vindue i øverste etage, lod sig ikke umiddelbart identificere, men det lignede lige så meget en tåre som et menneske. Da han gik om og betragtede husets bagside, kunne han i et af de øverste vinduer se noget lignende.
Et andet af stedets berygtede spøgelser er identificeret som Sam, en ansat hos en af kroens tidligere ejere, hvis værelse låser sig selv igen, efter at man har låst det op, men også andre

DERES EDB-ANLÆG FORTJENER

UNICOS SOFTWARE

TOTAL - Løsning for den mellemstore virksomhed

Ordrebehandling · Lagerstyring · Materialedisponering
Fakturering · Sagsregnskab · Lønadministration
Økonomistyring · Kalkulationer · Tekstbehandling

cosmo data

- Landsdækkende EDB-service -

02 78 32 97

forskellige væseners lyde og stemmer er hørt.
I dag har Hughes fundet sig i deres tilstedeværelse og skruer blot op for lyden på sit TV-apparat, når de bliver for støjende. □
Kilde: Magazine nr. 1/88.

Læsetip:
Poul Fersling: *Mystikkens verden* (Politiken,1986)

Spøgelses-forskning

Undersøgelsen af mærkelige fænomener gør store fremskridt på West Georgia College (en del af University System of Georgia), hvor man under det psykologiske fakultet har startet et parapsykologisk program. William G. Roll, Raymond Moody og lederen af det psykologiske fakultet Mike Arons, er blandt de personer, der er beskæftiget med dette program, hvor også Parapsychological Service Institute Inc. er med.
En af deres seneste undersøgelser drejede sig om en kvinde fra Atlanta, der påstod, at hendes hus var besat. Roll har en formodning om, at »spøgelset« faktisk har en »anden personlighed« dannet af kvindens ønske om at have sin mand (hvis arbejde ofte fører ham bort fra hjemmet) hjemme hos sig.
Roll mener yderligere, at spøgelsets nærværelse »*synes at være som en vågen drøm, der også kan ses af andre*«. Han afviser dog ikke den mulighed, at fænomenet kan være et traditionelt spøgelse, der muligvis daterer sig tilbage til tidligere tider. Undersøgelser som den ovenfor nævnte, tilføjer han, bidrager til at sætte den slags fænomener i forbindelse med hjernens og nervesystemets kendte funktioner.

Der er andre, der undersøger mulighederne for kontakt med afdøde. Pastor Greeley, romersk-katolsk præst og best-seller forfatter, har været med til at foretage to undersøgelser af menneskers møde med det paranormale. 40% af de adspurgte i 1985-undersøgelsen påstod, at de havde haft kontakt med afdøde, mod 25% i en undersøgelse i 1972.
Greeley mener, at denne stigning skyldes mindre modstand mod at tale om sådanne oplevelser. Undersøgelsen afslørede, at personer lige nær de 20 år og ældre mennesker talte mere åbent om, at det var sket for dem, end personer i de andre aldersgrupper.
Greeley, der hverken siger, han tror eller ikke tror på fænomenet, siger: »*De så dem ikke på en tåget, spøgelsesagtig måde. De så dem bare.*« □
Kilde: Strange Magazine nr. 1/88.

Bliv eksamineret astrolog/rådgiver

Uddannelsen omfatter følgende moduler (som også kan tages enkeltvis):

Beregning, opstilling og tydning *20 dage* **4**	Progressivt horoskop *10 dage* **5**	Terapeutisk dybdepsykolog. tydning *10 dage* **6**	Energetisk astrologi *2 dage* **7**	Skygge-horoskop *2 dage* **8**	Synestri *2 dage* **9**	Måneknuder *2 dage* **10**
Foster og fødselsforløb *4 dage* **11**	Selvets horoskop *2 dage* **12**	Øjebliks-astrologi *6 dage* **13**	Astrologisk livsforløb *6 dage* **14**	Selv-udvikling *14 dage* **1**	Behandler-rådgivning *4 dage* **2**	Behandler-orientering *10 dage* **3**

Eksaminerede terapeut-uddannelser

med start i efteråret 1988

Uranus-uddannelserne er de mest seriøse og omfattende.
Alle uddannelserne er overbygget med personlig udvikling, behandlerrådgivning og behandler-orientering. Til hver uddannelse er knyttet supplerende fagområder, der har særlig værdi for den specielle uddannelse. Kurserne er modulopbyggede - kan også tages som enkeltstående kurser.
Varighed fra 1½ til 4 år, i dagtimer eller på weekendbasis

- Astrologisk terapeut/rådgiver
- Drømme- ogsamtaleterapeut
- Healer
- Afspændingsterapeut
- Intuitiv massør
- Rebirthing- og åndedrætsterapeut
- Ernæringsterapeut
- Naturlæge
- Zoneterapeut
- Kinesiolog

Vita Storborgs guidede meditationsbånd

1. Afstressning
Stess af. Lær at bygge ny energi op - og lær at finde arbejdsglæden

2. Helbredelse
Har du problemer med dit helbred, eller føler du dig ude af balance, giver Helbredelse en total udrensning af dit energisystem og bygger dit helbred op igen.

3. Lær at modtage/lær at være konsekvent
Er du typen, der gennem livet har ydet alt for meget uden at få nok igen, så har du brug for at lære at modtage.

4. Problemløsning
Alle har problemer der tynger og tapper energi. Problemløsning er en metode, der gi'r en effektiv ændring af de bagvedliggende negative mønstre, der skaber vore problemer og ændrer problemerne til vækst.

5. Livsoverskud
Arbejdspres, psykiske spændinger og meget andet kan midlertidigt eller permanent lukke for den energicirkulation, der stimulerer seksualitetet og livsoverskud. 10 minutters øvelse hver dag efter båndet afhjælper bl.a. dine seksuelle problemer.

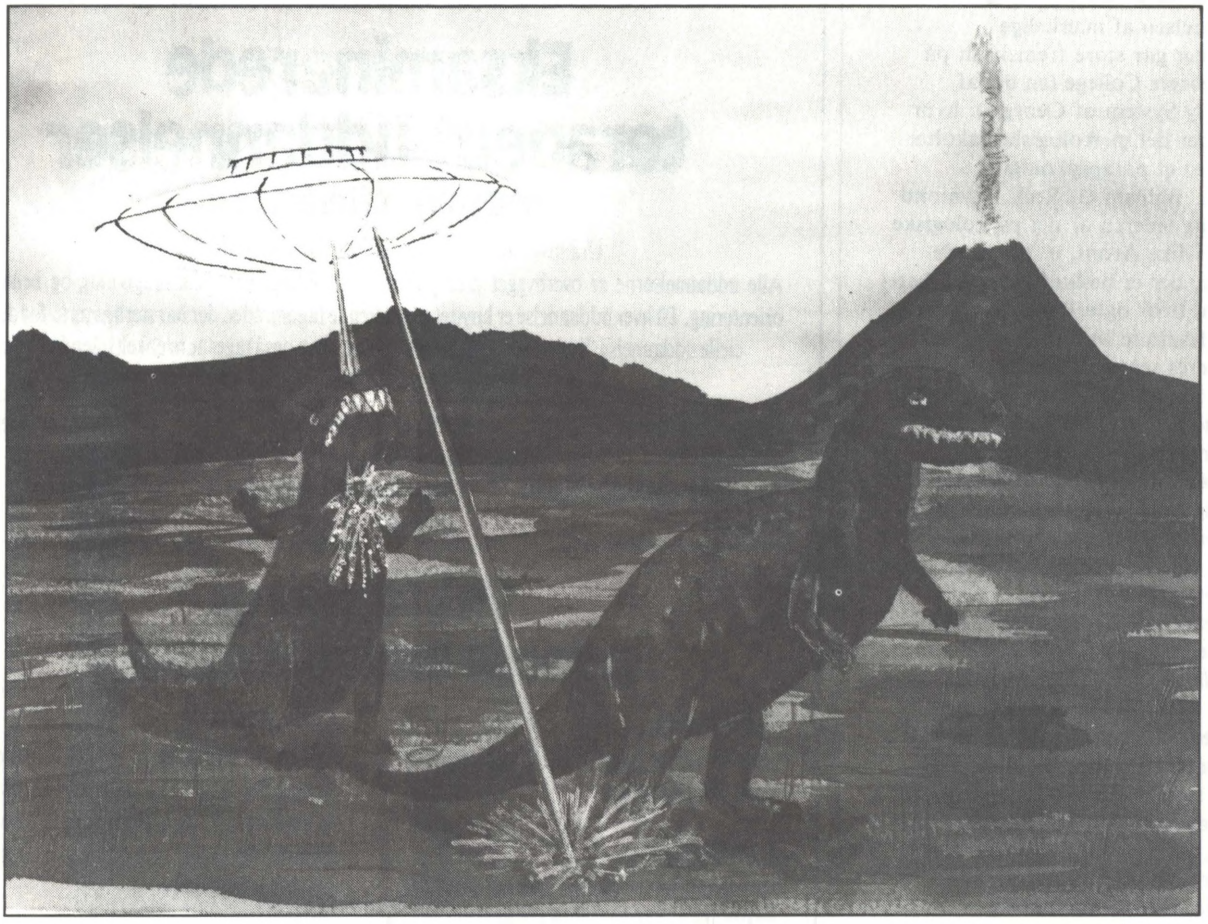
Ring eller skriv efter yderligere oplysninger:

URANUS
KURSUS CENTER A/S
CENTER FOR HELHEDSBEHANDLING & UNDERVISNING

Bodil Hjortsvej 14 · 9310 Vodskov · Telefon 08 29 41 44 - 08 29 42 14

Butik Uranus · *Nordjyllands største alternative boghandel. Sender overalt*

Astrologisk dybdepsykologisk rådgivning og personlighedsanalyse.
Fremtidsprognoser og dagsprognoser for private og virksomheder. Ansættelser.
Kurser i virksomhedsudvikling og personlig udvikling.
Alle former for alternativ helbredelse

Tegning: Stefan Harboe Andersen.

Kæmpeøgler dræbt af storvildtjægere fra Mars!

Dette er den opsigtsvækkende overskrift i den amerikanske avis »Weekly World News«. Avisen fortæller, at den tjekkoslovakiske arkæolog, Josef M. Travnicek (bosiddende i Brno), til det populærvidenskabelige tidsskrift »Discover« har fremsat en ny teori om, hvorfor kæmpeøglerne uddøde. Travnicek mener, at storvildtjægere fra andre planeter besøgte Jorden for 50 millioner år siden. Her drev de klapjagt på de store dyr.

Fund i Nordfrankrig af fire hovedskaller og tre projektiler skulle ifølge Travnicek vise, at dyrene blev skudt ned med en type projektiler, som mennesket aldrig har fremstillet. En undersøgelse af projektilernes sammensætning viser, at de indeholder den samme slags mineraler, som den amerikanske rumsonde »Viking 1« fandt på Mars. Travnicek mener derfor, at storvildtjægerne kom fra Mars, før den blev en død planet.

Der er i tidens løb fremsat mange teorier om, hvorfor og hvordan kæmpeøglerne uddøde. Men dette er godt nok den vildeste teori, som UFO-NYTs hårdt prøvede redaktion har set. Så let slipper »Weekly World News« ikke. Vi vil efterforske sagen. Det er vores erfaring, at navne på videnskabsmænd opfindes til lejligheden, så gad vide, om det ikke er lige så svært at finde Josef Travnicek, som det er at finde en levende Tyrannousaurus Rex?